

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 15/2017 - 45 pàgines

Sessió ordinària del dia 22 de juny del 2017

El dia 22 de juny del 2017, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 47/2017, que és el següent:

1- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la millora de la viabilitat de les carreteres nacionals 20, 320 i 22 entre Tarascon-sur-Ariège i la frontera francoandorrana.

2- Examen i votació del Projecte de llei d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassurances del Principat d'Andorra.

3- Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari per adquirir una parcel·la de terreny situada a la partida del Pedral d'Encamp que s'ha d'incorporar a l'Escola Andorrana.

4- Nomenament d'un membre suplent de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

5- Examen i votació del Projecte de llei de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme.

6- Examen i votació de la Moció instant al Govern a revocar la declaració com a projecte d'interès nacional de la construcció d'una plataforma esquiable al peu de la pista Avet de l'estació Soldeu - El Tarter, així com d'un aparcament soterrat que presti funcions logístiques quan es desenvolupen competicions d'esquí d'alt nivell internacional donada que aquesta declaració no és conforme amb la legislació vigent, presentada pels M. I. Srs. Pere López Agràs, Gerard Alís Eroles i Rosa Gili Casals, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny

M. I. Sr. Gerard Alís Eroles

M. I. Sr. Marc Ballestà Alias

M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset

M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot

M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny

M. I. Sr. Ferran Costa Marimon

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig

M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach

M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs

M. I. Sra. Rosa Gili Casals

M. I. Sr. Carles Jordana Madero

M. I. Sr. Pere López Agràs

M. I. Sr. Josep Majoral Obiols

M. I. Sra. Maria Martisella González

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud

M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora

M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés

M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí

M. I. Sr. Josep Pintat Forné

M. I. Sra. Patrícia Ribera y Marme

M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports i Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.35h)

El Sr. síndic general:

Passem tot seguit al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la millora de la viabilitat de les carreteres nacionals 20, 320 i 22 entre Tarascon-sur-Ariège i la frontera francoandorrana.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 34/2017 del 3 de maig i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

L'acord internacional que avui se sotmet a ratificació en aquesta Cambra té per objectiu garantir la seguretat de l'accés per carretera des de França i minimitzar els tancaments de la carretera durant els mesos d'hivern.

Abans d'entrar a detallar el contingut de l'acord, em sembla important ressaltar aquest objectiu final perquè els tancaments de la carretera d'accés a Andorra des de França durant els mesos d'hivern han estat, -i encara són-, motiu de preocupació per

part de totes les ciutadanes i ciutadans del país, especialment els del Pas de la Casa.

Tots som conscients en aquesta Cambra que el Pas de la Casa és un dels pols econòmics d'Andorra, tant pel que fa al turisme de compres com pel turisme de neu i de muntanya; i en els darrers anys hem vist com els tancaments de la carretera pel risc d'allaus afectaven de manera negativa la prosperitat del Pas i, de retruc, la de tota Andorra.

Aquests tancaments es produeixen, -tots ho sabem-, per l'elevat risc d'allaus que presenta el tram de les carreteres nacionals 20, 320 i 22 que comuniquen l'Arieja amb Andorra. És per això que l'acord preveu un finançament paritari, entre França i Andorra, dels treballs per millorar la seguretat del tram d'accés al país, donant prioritat al tractament de l'allau H2, -situat a la zona de l'Hospitalet-, que és el que té major afectació sobre la viabilitat hivernal.

De fet, l'objecte principal de l'acord és definir la participació andorrana en aquests treballs, que tindran un import global màxim de 21 milions d'euros, a finançar de manera paritària. És a dir, la participació andorrana consistirà en 10,5 milions, que es repartiran en sis anys, a raó de mig milió el primer any i de dos milions anuals durant els cinc anys següents. Uns diners que aniran destinats a treballs per garantir la seguretat i la viabilitat dels trams de carretera que, tot i estar en territori francès, donen accés al Principat d'Andorra.

A més, l'acord garanteix que les empreses andorranes tindran accés a concursar per a la realització d'aquests treballs en igualtat de condicions amb les empreses dels països membres de la Unió Europea.

He dit que un dels objectius de l'acord és minimitzar els tancaments de la carretera durant els mesos d'hivern. Però d'objectiu n'hi ha un altre: aprofitar en positiu l'oportunitat que s'obre amb l'execució dels contractes del pla: État-Région Occitanie 2015-2020 i 2021-2026.

I aquí cal recordar com es va gestar aquest acord.

El 12 de desembre de l'any passat, l'aleshores primer ministre francès, el Sr. Bernard Cazeneuve, i el cap de Govern van coincidir en la inauguració de la desviació d'Ax-les-Thermes. Durant la reunió posterior, el primer ministre francès va anunciar la voluntat del seu govern d'elaborar un protocol d'itinerari entre l'Estat francès, la regió d'Occitània i el departament de l'Arieja per millorar la RN20 amb una inversió global de 136,9 milions d'euros. Una quantitat que ara ascendeix a 157,9 milions, un cop afegits els 21 milions que seran finançats de manera paritària entre França i Andorra.

El text de l'acord que sotmetem avui a ratificació emmarca els treballs de millora de la seguretat de l'accés a Andorra en el projecte global de millora de la RN20 que permetrà escurçar el temps de trajecte entre Andorra i Tolosa.

De fet, el present acord es va signar a l'Hôtel de Matignon el 22 de març passat per part del cap de Govern i el primer ministre francès, coincidint amb la signatura del protocol d'itinerari entre l'Estat francès, la regió d'Occitània i el departament de l'Arieja.

També cal recordar que la negociació d'aquest acord s'ha volgut portar amb transparència i buscant el consens dels grups parlamentaris. Bona prova d'això és que el cap de Govern va informar els presidents dels grups parlamentaris del contingut de l'acord força temps abans de procedir a la seva signatura.

Per tot plegat:

- Per la millora que aquest projecte suposa per a l'accés a Andorra des de França,
- Per l'impacte positiu que aquests treballs tindran sobre l'economia del Pas de la Casa en particular i d'Andorra en general,
- Per les possibilitats que s'obren de reforçar, encara més, les relacions històriques entre el Principat d'Andorra i la República Francesa,
- I perquè la negociació de l'acord s'ha portat de manera equilibrada i transparent, permetent la participació d'empreses andorranes en els treballs i informant puntualment els grups parlamentaris,

Demano el vot favorable dels membres d'aquesta Cambra a la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la millora de la viabilitat de les carreteres 20, 320 i 22 entre Tarascon-sur-Ariège i la frontera francoandorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem a les intervencions per parts dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació la ratificació de l'Acord entre el Govern d'Andorra i el Govern de França relatiu a la millora de la viabilitat de les carreteres nacionals 20, 320 i 22 entre Tarrascon-sur Ariège i la frontera francoandorrana.

Aquesta ratificació l'entenc com un reforç més dels lligams de cooperació transfronterera, resultat de l'augment dels intercanvis entre els dos països degut al desenvolupament econòmic i turístic, fet que implica un augment del trànsit rodat a les carreteres nacionals citades. I que fa que sigui d'especial importància la seva seguretat.

De tots és conegut els freqüents talls de trànsit que es duen a terme durant l'època hivernal, any darrera any degut a les condicions climàtiques i per motius de seguretat.

El temporal de neu del passat gener va ser molt important al Pas de la Casa, entre la RN 22, la carretera entre la frontera del Pas de la Casa i l'Hospitalet i la RN 320, la del Coll del Puymorens, es van sumar gairebé 270 hores de tancament.

Per aquests motius, actuar en aquest sentit en evitar o eliminar els possibles riscos naturals imprevisibles és primordial pel benestar dels turistes i per la prosperitat econòmica de la zona, i així, el fet de millorar els trams corresponents de les citades carreteres, evitarà els tancaments i totes les conseqüències que suposa aquesta situació.

Ateses aquestes consideracions, hi votaré favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposta d'aprovació de l'Acord que avui es sotmet a ratificació per aquesta Cambra reforça els lligams històrics amb la República Francesa i més concretament les relacions de bon veïnatge en una qüestió de millora dels accessos al nostre país dins del territori francès.

Aquest context de col·laboració dóna continuïtat als ja establerts en el seu dia pel Govern en la millora i adequació de l'estació de trens de l'Hospitalet i en la participació i manteniment de l'edifici i serveis de duana juxtaposada del Baladrà.

Bé, el Sr. ministre fa una estona ens parlava de què aquesta qüestió va ser transparent i amb temps suficient per part del Sr. Martí.

Bé, jo en aquesta qüestió no hi estic totalment d'acord en el sentit de què el Sr. Martí en la seva informació es va limitar en una simple trucada telefònica hores abans de fer-ho públic en una roda

de premsa, al marge del tràmit parlamentari corresponent, quant el tema al meu entendre es mereixia una presentació molt més detallada.

Bé, tot i així i malgrat aquesta consideració i per la meva exposició de l'inici, el meu vot serà favorable a la ratificació de l'Acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, pel PS, Sra. Rosa Gili teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

10,5 milions d'euros són molts milions d'euros i més quan la inversió es fa fora de casa.

Efectivament aquests 10,5 milions d'euros són la quantitat que preveu destinar Andorra per cofinançar el programa de millora de la viabilitat de l'accés al Principat des de França lligat als riscos naturals.

De fet, aquesta quantitat representa la meitat del que s'ha calculat necessari, França en pagarà 10,5 milions més ja que es finançarà de manera paritària.

Així d'entrada pot semblar poc encertat finançar projectes a l'estranger, tanmateix podem compartir el plantejament de Govern vist que el problema del tancament de la carretera que accedeix al Pas de la Casa pels riscos d'allaus del corredor H2 situat al terme municipal de l'Hospitalet a l'hivern provoca forts perjudicis econòmics als comerciants del nostre país.

A més, França hauria compromès moltes més inversions en les carreteres de l'Ariège i dels Pirineus Orientals, cosa que també repercutirà positivament en les comunicacions viàries en benefici dels nostres ciutadans en els seus desplaçaments cap a França i altres països europeus.

Entenem que és bo per les empreses andorranes, tal com diu l'article 5 de l'Acord, que tinguin accés, en igualtat de condicions, que qualsevol empresa nacional de la Unió Europea, al conjunt dels procediments de contractació pública en el marc d'aquestes operacions.

Valorant així els beneficis que aquestes millores en les carreteres hauria de suposar pel Pas de la Casa i per tot Andorra, avui donarem suport a aquest Acord bilateral entre Andorra i la República Francesa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Joan Carles Camp:

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet al Ple del Consell General la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la millora de la viabilitat de les carreteres nacionals 20, 320 i 22 entre Tarascon-sur-Ariège i la frontera francoandorrana.

El Grup Parlamentari Liberal també vol reafirmar el seu profund lligam amb les relacions tradicionals d'amistat i de bon veïnatge entre el Principat d'Andorra i França.

Els liberals també estem convençuts de la necessitat d'aprofundir en la cooperació bilateral que s'ha mantingut durant molts anys en la seva zona fronterera.

Els liberals també reconeixem la importància que té per al desenvolupament econòmic i turístic de l'Ariège i d'Andorra i per als intercanvis transfronterers millorar la seguretat del trànsit en les carreteres nacionals, 20, 320 i 22, especialment en el seu període hivernal.

Els liberals també som desitjosos de limitar els riscos de talls de circulació deguts a diferents riscos naturals que es produeixen en aquest eix viari, sobretot en la seva part superior.

En definitiva, el nostre grup parlamentari celebra la millora de l'accés al Principat d'Andorra des de Tarrascon-sur-l'Ariège.

Aquesta millora serà beneficiosa per l'Ariège i també serà beneficiosa per Andorra. Amb aquesta millora, en part destinada als riscos naturals, els talls amb els accessos amb França es minimitzaran al màxim.

Voldríem que es transformessin en la mínima expressió, i l'ideal seria que no n'hi hagués cap. Els talls en aquesta carretera, dit sigui de passada, massa freqüents darrerament, a part de comportar pèrdues econòmiques especialment per a tots aquells pobles de l'Ariège i en especial per casa nostra, el Pas de la Casa, també comporten pèrdua de confiança, pèrdua de confiança per les persones que hi transiten i aquesta pèrdua de confiança fa que es busquin altres alternatives per accedir a Andorra.

Per tant, és una prioritat absoluta garantir el trànsit amb la màxima seguretat i fluïdesa.

Aquesta millora també hauria de servir per millorar les relacions econòmiques amb França.

També ens satisfà que empreses andorranes tinguin accés amb igualtat de condicions que qualsevol empresa nacional de la Unió Europea, en el conjunt dels procediments de la contractació pública en el marc d'aquestes operacions.

Els liberals, el que no estem tant convençuts o més aviat gens convençuts és de les excel·lents negociacions que s'han dut a terme des del Govern d'Andorra. Si bé no critiquem, ans al contrari, celebrem la millora dels accessos i la millora de seguretat dels mateixos amb França. El que no podem estar d'acord és amb el seu cofinançament i sobretot sabedors que hi ha una demanda històrica reiterativa per part d'Andorra i cap a França, i que és sabut per França que li cal millorar els accessos amb Andorra, com tots vostès saben. I que sense anar més lluny el mateix copríncep, François Hollande ho va reconèixer en la seva visita a Andorra. Inclús va fer el comentari que el poble andorrà havia estat prudent en aquest aspecte, que esperava més pressió. Que se li demanés amb més insistència per aquesta reivindicació.

Això demostra que l'actual Govern no escolta prou, demostra que el Govern es mira el melic, demostra que el Govern no és pas un excel·lent negociador.

La millora d'accés amb França no solament beneficia Andorra com he dit abans, també beneficia França, beneficia tota la comarca veïna de l'Ariège. També hauria de beneficiar les importacions i les relacions econòmiques.

Senyores i senyors, ni tan sols hem sabut defensar aquests arguments, o si s'han defensat, s'han quedat en paper moll.

Però si no n'hi hagués prou, en aquest cofinançament posa sobre la taula un altre precedent nou per Andorra, com si avui ja no en tinguéssim prou. I ara penso amb els nostres veïns del sud. Si Andorra participa en matèria de riscos amb l'Estat francès, per què no ve Espanya? S'ho han plantejat això Srs. de Govern?

Aquests darrers arguments posen altre cop sobre la taula que el nostre Govern no és pas el millor negociador i que la nostra diplomàcia i el nostre departament d'exteriors també queden en entredit.

Tant és així, que amb el redactat de l'article 5 del present conveni, preveu que empreses d'Andorra podran participar en obra pública a França i aprofito ara sí, per posar una nova qüestió sobre la taula: si via conveni o desenvolupament del tractat trilateral, aquest acord de cooperació empresarial s'hagués

pogut activar per accedir als empresaris d'Andorra a altres concursos públics a les zones frontereres.

Srs. del Govern, aquesta sí que hagués estat una bona negociació. Ara bé, aquest acord que ens porten avui al Ple, permeti'ns com a mínim els liberals els posem en quarantena i tornem a Andorra que prou feina tenim a casa nostra. I és que en qüestió de millora de viabilitat, accessos i control de riscos naturals, a casa nostra queda molt per fer. No cal que desgranem avui tot el que tenim pendent, que prou que ho saben tots vostès. Tot això sense oblidar altre cop el cofinançament, que per cert, malgrat que vostès diguin que els pressupostos de l'Estat quadren, el que sí sap la ciutadania és que tenim el deute que tenim. El que sí sap la ciutadania és que tenim un deute en la sanitat esperpèntic. El que sí sap la ciutadania és que tenim un sistema de pensions avui per avui insostenible i el que també sap la ciutadania és que tan sols destinem un 12% del pressupost nacional en inversions a casa nostra.

Senyors del Govern, malgrat vostès no hagin sabut negociar la millora de la viabilitat amb el seu finançament. Malgrat no hagin sabut negociar que és indispensable que tenir unes bones vies de comunicació amb França per l'equilibri i les relacions econòmiques, i malgrat no hagin sabut negociar l'accés a concursos públics per part d'empreses andorranes amb treballs transfronterers, el Grup Parlamentari Liberal donarà suport a aquest acord entre Andorra i la República Francesa.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Antoni Fillet.

El Sr. Antoni Fillet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui ens trobem en aquest Ple per donar el suport parlamentari a l'Acord signat el 22 de març del 2017 entre el Govern d'Andorra i el Govern de la República francesa, relatiu a la millora dels accessos entre Tarascon i la frontera franco-andorrana, concretament a les carreteres nacionals 20, 320 i 22.

Aquesta reivindicació de millora dels accessos a França no és nova, fa molts anys que era damunt la taula.

En la primera visita del president de la República francesa i copríncep d'Andorra al 1967, el Sr. de Gaulle s'hi va referir. Durant el seu discurs el copríncep va parlar de les comunicacions entre ambdós estats i de les històriques dificultats

d'accessibilitat a una i altra banda de la frontera -cito les seves paraules-: *“Durant molt de temps les Valls d'Andorra van estar tancades en elles mateixes per les muntanyes del seu entorn. Actualment estan en relació directa amb l'exterior, en particular amb França, per la vella carretera que he seguit aquest matí. Arribarà un dia en què caldrà que aquesta carretera sigui completada perquè podeu rebre fàcilment, tant a l'hivern com a l'estiu un nombre cada vegada més gran de visitants, de turistes, d'amics que vénen de tot arreu.”.*

L'any 2014, quaranta-set anys després de la primera vegada que un copríncep parlava de les comunicacions entre Andorra i França, i durant la visita del també copríncep Sr. Hollande, responia a una pregunta d'un alumne del Lycée Comte de Foix, -abans s'hi ha referit de passada el company Camp-, sobre quan s'acabarien els treballs de la carretera que dóna accés a Andorra des de França; la resposta del copríncep va ser, -i torno a citar textualment-: *“No sé per què aquests treballs es van parar, però els reprendrem.”.*

No cal insistir en tots els avantatges que el projecte de millora dels accessos amb el veí del nord tenen per Andorra, tots ells importantíssims pel nostre territori però crec que és necessari destacar-ne un: la seguretat. Seguretat no només pels nostres visitants sinó també per la nostra pròpia. El nou pensament per a tots aquells estudiants que han cursat o estan cursant estudis a França, que els ha tocat conviure amb el risc que impliquen unes comunicacions obsoletes, sobretot durant el llarg període d'hivern.

El 12 de desembre del 2016, el dia que es va fer la inauguració del desviament d'Ax-les-Thermes al que abans s'hi ha referit el ministre, -per cert, les obres d'aquest desviament van estar aturades durant molts anys- el primer ministre francès anunciava al cap de Govern la voluntat d'elaborar un protocol de millora dels accessos a Andorra entre l'Estat francès, la regió d'occitània i el departament de l'Ariège i d'invertir uns 136,9 milions d'euros. Amb aquesta proposta d'acord per la millora de la viabilitat de les carreteres nacionals NR-20, NR-320 i NR-22 entre Tarascon i Andorra, la tant esperada reivindicació per part del Principat pot ser una realitat. Per donar més transcendència i per entrelligar més aquesta Proposta el Govern andorrà, conscient de la importància que tenia pel nostre país, manifesta la voluntat de participar en les millores de la seguretat de la RN-20 mitjançant un acord internacional amb França. Aquest acord, -que s'hi ha referit abans el ministre també-, consta de nou articles, entre els quals s'hi especifica aspectes com el perímetre de les obres, la direcció d'obra, la governança del projecte, l'entrada en vigor, la validesa i naturalment el finançament. Per part andorrana es concreta en els

següents termes: programa de cofinançament amb França d'un pressupost màxim de 21 milions d'euros, import per part andorrana acotat en un màxim de 10,5 milions d'euros. D'aquesta manera el pressupost global de millora dels accessos amb França passaria a un global de 157,9 milions d'euros. Aquesta participació andorrana s'emmarca bàsicament en el context de la seguretat del projecte establint actuacions prioritàries com ara el corredor d'allaus, conegut com corredor H2 situat al terme municipal d'Hospitalet i causant de la major part de talls i afectacions a la circulació dels accessos al nostre país durant l'hivern.

Felicitem i aplaudim al Govern, com no pot ser d'una altra manera, per haver reprès i conduït fins a bon port les negociacions materialitzades en l'acord que permetrà fer realitat les obres dels accessos amb França. Gràcies a aquesta visió i a aquesta determinació Andorra veurà realitzada una demanda històrica. Els informes tècnics del Ministeri d'Ordenament Territorial sobre l'acord i la inversió que pertoca a Andorra són tècnicament justificats ja sigui per la disminució dels tancaments de la carretera, les afectacions del trànsit, la seguretat, l'abastiment de mercaderies, la reducció del temps del recorregut, la fiabilitat, el confort, la facilitat i un llarg etcètera de coses positives que podríem anar afegint. Aquest acord està directament relacionat amb les actuacions previstes al Protocol sobre l'itinerari entre Tarascon i la frontera franco-andorrana signat entre l'Estat francès, el Conseil Régional d'Occitanie i el Conseil Départemental de l'Ariège.

Aquestes voluntats conjuntes d'inversió per a la millora dels accessos a França es signen el 22 de març del 2017 a París entre el cap de Govern d'Andorra i el primer ministre francès.

Per tot l'anteriorment exposat, el nostre grup parlamentari donarà ple suport a la proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República francesa relatiu a la millora de la viabilitat de les carreteres nacionals 20, 320 i 22 entre Tarascon i la frontera franco-andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demana al Govern si desitja intervenir...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Abans de tot em sembla que és de rebut donar les gràcies a tots i cada un dels grups parlamentaris del suport del que és un, diguem-ho així, un fet singular, no? És veritat que l'Estat andorrà no ha participat en finançament fora de les seves fronteres des de fa molt temps. Feia referència i és veritat que amb els governs liberals es va negociar també una millora de l'estació de tren de l'Hospitalet. No és menys veritat que també es van esmerçar diners en apalabrar a la frontera i que va haver-hi el pagament de la mateixa de forma conjunta. Per tant, és veritat que hi ha fets que no és l'únic on hi ha hagut inversió pública andorrana.

I insisteixo, vull donar les gràcies a tota i cada una de les intervencions.

Però he pujat aquí bàsicament per la intervenció del bon amic Francesc Camp. D'una part per... Joan Carles Camp!... Joan Carles Camp!

(Se sent riure)

Dic passant que el Sr. Francesc Camp també és un bon amic com vostè.

I vostè feia referència al trilateral. Bé, el trilateral és del 2001, no? Home! El trilateral parla de moltes coses, no? I a més, a mi no em costa dir públicament que va ser una bona negociació... Va ser una bona negociació em sembla per part de circulació, establiment, sojorn de persones. Jo l'invito a mirar, perquè és molt fàcil dir aquestes coses avui aquí, si hi ha algun apartat que parli de què els andorrans amb el trilateral, o les empreses andorranes poden postular a concursos públics... És clar, jo m'enganyo de vegades! Miri- s'ho però, estic convençut, gairebé tinc la seguretat... és més, tinc la seguretat que aquest apartat no era possible.

Després, avui vull agrair el per què hem aconseguit aquest fet que penso que és molt important per al bon veïnatge i per a les comunicacions vers Andorra. Això ho fem per la complicitat que hi ha hagut, i ho vull dir públicament, de Carole Delga, la presidenta de l'Occitanie; també del president del Consell Departamental, el Sr. Nehru, de la complicitat evidentment perquè es va firmar gairebé quan el mandat s'acabava del primer ministre, el Sr. Cazeneuve, i per una voluntat conjunta de què evidentment quan va venir un gran copríncep d'Andorra que ho vull dir avui públicament -i estic segur que el Sr. Macron serà un gran copríncep també per Andorra-, el Sr. Hollande. El Sr. Hollande no es va expressar amb els termes que acaba de dir però la veritat és que va impulsar-ho, ho va impulsar i encara més des del punt de vista que va mandatari el seu primer ministre, i el seu primer ministre diu: "Ara hi ha una gran oportunitat Sr. cap de Govern" perquè, fixi's bé, que ja han passat molts anys des

que vaig deixar d'estudiar a Tolosa, n'han passat trenta, i des de Tarascon fins a la frontera franco-andorrana gairebé no hi ha hagut cap millora. I me'n recordo quan ja de jove conseller -i no sé si estava acompanyat pel Sr. síndic?...- que vam anar a veure al Bonrepaux, un altre defensor d'Andorra i que va fer possible el túnel de Puymorens, era el president de la Comissió de Finances i va lluitar, i a mi em consta pel desdoblament d'Ax fins el túnel de Puymorens.

Encara me'n recordo en un viatge amb un altre bon cap de Govern, el Sr. Albert Pintat que va ser igualment ministre d'Exteriors, que hi havia partides en els plans quinquennals per millores, i finalment no es van fer pel que fos... pel que fos!

En realitat fa trenta anys i la relació amb França és excel·lent, i que no es feia cap millora.

Parlava de la Sra. Carole Delga perquè ella em deia, -presidenta de la gran regió de l'Occitanie-: "és el gran moment Sr. cap de Govern" perquè vertaderament moltes vegades els plans quinquennals hi figuren, hi ha alternances polítiques, però si vertaderament hi ha un Acord transfronterer, és una manera molt més segura que no únicament estigui en els papers sinó que perdurin en el temps, però això no hauria sigut possible sense... recollint el que vostè deia, el nostre copríncep de què es fes el primer pas amb el Sr. Cazeneuve i acte seguit amb la Sra. Carole Delga i que hagués estat unit també el president del Consell Departamental, el Sr. Nayrou. I tots ells deien: "*És una cosa bona per aquesta regió*" i vostè és el pal que farà possible que això no únicament es realitzi, els 20,5 milions, sinó que es realitzin els 160 (sumant els 139 més els 21 milions).

Jo avui, més enllà de la seva intervenció, si negociem bé o negociem malament, evidentment, jo sóc per molt, també el ministre amb aquesta que considerem mala negociació, i jo demano que vostè diu una "mala negociació" li agraeixo el vot favorable, jo només tinc gratitud pels consellers que han votat això, i moltíssima gratitud pel ministre... pel nostre anterior copríncep, pel ministre Sr. Cazeneuve, la Carole Delga que ens farà l'honor de visitar-nos de la regió d'Occitanie i pels que fan possible aquesta sinèrgia perquè moltes vegades pel que sigui ens diuen que no mirem massa cap al nord i mirem cap al sud. En tot cas, en aquest cas, hem mirat cap al nord però des del nord han mirat cap al sud i per això hem pogut fer aquest acord que és un acord beneficiós per l'Ariège, que és una terra que ens hem d'estimar i ens estimem. Jo penso que és beneficiós pels POUBS, jo penso que és beneficiós per la regió i també és beneficiós per Andorra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Algun altre grup parlamentari, algun grup parlamentari desitja intervenir...

Sr. Joan Carles Camp teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies.

Només és per puntualitzar les paraules que ha dit el company també, Sr. Antoni Martí, cap de Govern. Potser no m'he expressat suficientment bé però si no ho he llegit malament, jo he dit: "Si hi ha conveni" o "En el desenvolupament del trilateral, aquest Acord de cooperació empresarial s'hagués pogut activar per accedir a altres concursos públics". No m'he referit, en cap cas, només a l'Acord trilateral. Si hi ha conveni, de la mateixa manera que s'ha pogut doncs, amb aquestes obres que es faran a França les empreses andorranes podran accedir-hi, doncs, si via un conveni similar, -no em refereixo solament al trilateral-, si això hagués estat possible i que això sí que hagués estat una bona negociació d'Andorra amb l'Estat francès o també perquè amb l'Estat espanyol diguéssim, en les comarques veïnes que puguin anar a treballar els nostres empresaris que prou feina els hi fa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha intervencions i si no hi ha...

Perdó, Sr. ministre d'Exteriors, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí. Bé, li suggeriria al Sr. Camp que en lloc de sembrar la confusió fent al·lusions a textos, que en cap cas poden donar cobertura a aquest tipus de situacions, s'estalviés de fer-ho. Però, ja que vol parlar de textos que puguin possibilitar que les empreses andorranes participin en els mercats del costat, doncs li suggereixo que s'afegeixi al pacte d'Estat per l'Acord d'associació, igual allà sí que vostè és finalment útil per fer alguna cosa perquè aquestes empreses realment puguin participar d'aquesta situació.

I permeti'm considerar també que la visió que vostè acaba de donar de la perspectiva que des d'Andorra es pot tenir unes relacions bilaterals amb França des d'un punt de vista de capacitat de negociació de futur, a part de ser extremadament miop, li obre

molt poques perspectives en un futur per ser capaç de negociar alguna cosa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

No li tolero les darreres paraules que m'ha dit Sr. ministre, i si vol que ens asseiem a la taula del pacte d'Estat per Europa ens hi trobarà, però primer hem de saber: què anem a negociar? Quin objectiu tenim? I, de quina manera ho fem? I aquí vostès els hi torna a faltar el full de ruta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Invito al Sr. Camp a què assisteixi a les reunions de la Comissió d'Exteriors, per exemple, on segurament es podria beneficiar de totes les explicacions que es donen on ha quedat suficientment clar els objectius d'aquesta negociació. Perquè, no s'equivoqui Sr. Camp, per més que vostès vulguin dissimular ara o ja se n'hagin oblidat, els promotors de la negociació de l'Acord d'associació va ser el Govern del Sr. Albert Pintat, i l'objectiu ha sigut el mateix que tenim ara que és la participació al mercat interior. Si vostè té dificultats d'entendre el que vol dir la "participació al mercat interior" li puc ajudar i ho farem al Ple, ho faré a la comissió, ho podem fer en privat i tot el que vostè vulgui, però l'objectiu que té marcat Andorra és un objectiu que ha sigut marcat des de fa molt de temps, que ha sigut compartit pel Govern del Sr. Albert Pintat, pel Govern del Sr. Jaume Bartumeu i que ara també és compartit pel Govern del Sr. Antoni Martí.

A mi m'agradaria que vostès fossin capaços de compartir no el repte d'aquest Govern sinó el repte de país que tenen tots els governs successius des de fa més de quinze anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, he tingut alguna oportunitat. Sé que se'n va fora del debat però com que el Sr. ministre se n'hi va doncs, jo penso que també me n'hi puc anar. Estem parlant aquí d'Europa, el Sr. ministre... Jo he assistit a algunes compareixences seves quan he assistit a les comissions d'exterior i sovint es limita a llegir de forma ràpida i transversal i els altres hem de prendre notes.

Per tant doncs, no cal que ens passin la informació, que tinguem la informació, que la puguem estudiar perquè és prou tècnica i no cal que ens expliqui el que ell només ens vol explicar, que ens donin la informació que nosaltres ja l'analitzarem que prou sabem llegir!

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Com a president de la Comissió d'Exteriors estic en total desacord amb el que acaba de dir. El ministre d'Exteriors d'aquest mandat ha comparegut davant de la Comissió d'Exteriors tantes vegades com la comissió li ha demanat, i crec que també per part seva ha demostrat que no solament ens dóna la informació sinó que és capaç d'establir un diàleg amb la comissió.

A partir d'aquí crec que les compareixences normalment s'acaben perquè no hi ha preguntes per part de l'oposició. Crec que... i així ho ha mostrat el Sr. ministre, totes les preguntes sempre s'han contestat i potser s'acaben abans perquè no en fan més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí. Jo invitaria també al Sr. Camp a què quan també confronta l'anàlisi de la votació d'avui i la relació que tenim amb França i també les relacions que podem construir amb Europa, jo l'invitaria també a què examini les possibilitats que hem sabut aprofitar aquesta darrera legislatura amb els fons europeus dins del programa POCTEFA; no és la primera vegada que Andorra, jo crec que té l'encert de propiciar una inversió que es farà efectivament en el territori francès però que reverteix de forma positiva aquí a Andorra. Si avui en dia a l'any 2017 no som capaços d'inscriure'ns amb una òptica de cooperació amb els nostres veïns i no amb una òptica només del partit de "Pedimos", si no som capaços d'assumir responsabilitats per part nostra perquè siguin correspostes, la capacitat d'arribar a negociacions positives són molt pobres. Possiblement la seva manera de negociar és una manera de negociar del passat i ho puc arribar a entendre. Jo estic convençut que la manera de negociar en el futur és una manera de negociar que s'inscriu en la cooperació, que s'inscriu en la col·laboració, de guanyar-se la confiança del contrapàs que està a la taula i de fer coses junts, i això de vegades requereix invertir diners a França sense que nosaltres haguéssim agafat la iniciativa de participar en el programa SAPIRA, un programa de 4 i 5 milions d'euros que és la primera vegada que fem això, no s'hagués pogut tampoc iniciar aquest camí.

Per tant, aprofitant les estructures d'Europa que altres han negociat abans que nosaltres ha sigut un encert, i participar i tenir un acord que és veritat que incorpora una inversió a casa dels nostres veïns però que reverteix de forma absolutament positiva, -si vostès en tingués algun dubte segurament no hagués votat avui el que ha votat-, doncs per tant, aquest exercici de posicionar la diplomàcia andorrana amb una òptica de cooperació més enllà de la confrontació em sembla que és la manera de com s'han de portar les coses en una política orientada cap al futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Hauríem d'anar tancant aquest debat, si us plau.

Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, jo en cap cas li he dit que no podia haver-hi diàleg i que no es podia col·laborar. De fet, amb

POCTEFA ja han col·laborat altres governs abans que vostès, no ens hi hem pas oposat.

Ara que es col·labora amb POCTEFA li faig la pregunta: amb POCTEFA, l'Estat andorrà ha d'invertir també? Sí, o no?

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic, i perdó per agafar la paraula.

Miri Sr. Camp, ho sento, mai s'havia pogut participar amb POCTEFA, perquè Andorra no era membre del consorci de la CTP. Ho sento. El que sí van fer altres governs amb encert anteriorment, és negociar textos que ens han permès estar amb POCTEFA, però Andorra no havia participat mai amb POCTEFA.

Andorra necessita invertir amb POCTEFA? I una part andorrana com que no és membre de la Unió Europea no pot ser receptora dels fons. I quan hi ha hagut sempre una presentació de projecte amb un programa POCTEFA, hi ha un 60% del programa que ve per finançament dels fons INTERREG, però hi ha el 40% que l'han de compartir aquells que són participants del projecte. És així. És el cas d'aquest projecte i és el cas de qualsevol altre projecte.

Llavors els canvis que es van introduir fa dos anys han permès a demés desbloquejar projectes a nivell bilateral que això ho vaig comentar en aquesta sala en el moment que vam aprovar aquests canvis. Si us recordeu, i jo crec que segurament ho fareu, això ha permès justament, doncs, que l'acord que es va fer amb França fos un acord bilateral, sense haver d'anar a buscar un soci de la part espanyola, i aquesta era una novetat molt interessant del programa de POCTEFA del període que ara estem implementant. I per tant, és absolutament necessari i requereix que hi hagi una inversió per part d'aquells actors que estan inclosos en cada projecte, perquè l'INTERREG, només els fons europeus només financen a l'alçada del 60%.

Per tant, és una opció de visió de si un vol invertir amb projectes que reverteixin positivament amb Andorra o no. I es pensa que fent només inversions a la seva caseta i anant a demanar a fora que ens facin un favor de fer un accés, bé, potser és una manera

que havia funcionat en el seu moment. Cregui'm, jo tinc la percepció que de cara el futur, la negociació s'ha d'inscriure amb una dinàmica de cooperació, no amb una dinàmica de ser del partit de "Pedimos".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i si no hi ha objecció tampoc, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació del Projecte de llei d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 43/2017, del 9 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 28 de març del 2017, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 4, 18 i 25 d'abril, els dies 2, 9, 23 i 30 de maig, i el 6 de juny del 2017 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentat Projecte de llei li foren presentades 15 esmenes a l'articulat formulades pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, 38 esmenes a l'articulat formulades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, 22 esmenes a l'articulat formulades pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, i 75 esmenes a l'articulat formulades pel M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president del Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes que figuren a l'informe de la ponència: 59 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 12 esmenes s'han aprovat per majoria; 16 esmenes no s'han aprovat; 40 esmenes han estat retirades; 21 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat; i 2 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, el Sr. Jordi Cinca.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers, en el transcurs dels darrers sis anys i mig he tingut l'oportunitat, en tant que ministre de Finances, de presentar i defensar moltes lleis rellevants i vinculades, per exemple, al procés de consolidació de l'obertura i l'homologació de l'economia andorrana, a la reafirmació del compromís d'Andorra en objectius compartits per la comunitat internacional, com per exemple l'OCDE, el Consell d'Europa o la pròpia Unió Europea, ja sigui en l'àmbit de la cooperació i la transparència en matèria fiscal, la lluita contra el blanqueig de capitals, el finançament del terrorisme, o vinculades a la regulació de sectors econòmics concrets en defensa de l'interès dels usuaris o dels propis sectors.

Però tot i els nombrosos projectes he de reconèixer que em sento especialment satisfet del que avui debatem. Me'n sento perquè tot i que fa anys que calia abordar-lo sempre s'havia hagut d'anar posposant. Era notori que la llei de l'any 1989 ja a principis dels anys 2000 havia quedat desfasada. No cobria l'evolució dels productes assegurances, ni garantia una supervisió correcta, ni protegia convenientment els usuaris, ni s'havia adaptat suficientment a les normes de lluita contra el blanqueig. Ho sabíem i se'ns havia dit des de diversos organismes com ho va fer el propi Fons Monetari Internacional l'any 2007, o posteriorment la Unió Europea i l'OCDE.

Aquest retard de més d'una dècada es pot atribuir a moltes circumstàncies entre les quals en voldria destacar dues.

La primera, que era un projecte tècnicament complex on havíem d'emmotllar-nos a una regulació internacional extensa i exigent, pensada per companyies del sector assegurador molt més grans, de caràcter multinacional i, per tant, molt diferents a les companyies que tenim a Andorra. Una normativa, d'altra banda, que la pròpia Unió Europea ha tardat anys en concloure i en poder implementar.

La segona, perquè tot i que el sector assegurador a Andorra és petit, té una oferta rica que presta els seus serveis a través d'empreses de naturalesa i estructura jurídica molt diferent. Així, el sector s'ha configurat i consolidat des de fa anys al tomb de companyies de matriu andorrana que operen tant en la branca vida com en la branca de no vida, de companyies andorranes que pertanyen a grups bancaris i, per tant, que estan subjectes a limitacions legals en la seva activitat i, finalment, de delegacions vinculades a grans companyies normalment multinacionals. Delegacions que ens han permès disposar a Andorra de companyies de primer nivell mundial. No era evident, per tant, que amb la nova legislació s'acongués mantenir que les tres tipologies d'empreses podessin continuar operant i podessin continuar oferint els seus serveis com ho han fet al llarg de molts anys.

La constatació d'aquestes circumstàncies i d'aquestes dificultats va fer que el Govern definís 4 grans objectius a l'hora d'abordar la redacció del projecte de llei.

El primer, que la nova llei havia de cobrir els mínims exigits internacionalment en matèria de lluita contra el blanqueig, en supervisió, en gestió de riscos i transparència; i ho havia de fer incorporant els criteris coneguts com Solvència II.

Segon, la nova llei, dins del marc dels objectius que acabo de definir en el primer punt, s'havia d'adaptar a la realitat d'un sector representat per companyies molt petites, a les quals tot i anar a mínims els hi suposarà un esforç enorme adaptar-se a les exigències dels estàndards internacionals. Era, per tant, fonamental, introduir els aspectes internacionalment reconeguts i exigits i, però alhora, adequar-los a la realitat andorrana amb criteris de proporcionalitat.

En tercer lloc, el tercer objectiu doncs, era, també dins el marc dels objectius esmentats en primer lloc, facilitar la continuïtat de totes les companyies que avui estan oferint els seus serveis, ja fossin companyies andorranes de vida o no vida, companyies de vida de matriu bancària o delegacions.

I quart i ja per acabar, en la mateixa línia dels anteriors, les característiques pròpies del mercat andorrà i la seva dimensió també van aconsellar fixar com a premissa mantenir la limitació vigent a la llei reguladora del sector financer que no permet a les companyies bancàries participar en un percentatge superior al 25% del capital en empreses del segment assegurador de no vida; i en contrapartida, en aquesta limitació, la llei també havia de consolidar que les companyies bancàries podessin seguir desenvolupant la seva activitat plena en el segment de les assegurances de vida i les activitats que li són complementàries tal com han vingut fent fins ara i en la línia fixada en la pròpia directiva de la Unió Europea 138/2009, per exemple en els seus articles 73 i 74.

Quan els hi manifestava senyores i senyors consellers la meua satisfacció és perquè s'ha pogut tirar endavant una legislació necessària, que ja arriba tard i que no es podia endarrerir més, però s'ha pogut fer respectant els quatre punts que els hi acabo d'esmentar.

Per aconseguir-ho, per fer-ho amb garanties, no n'hi havia prou amb un govern que agafés el toro per les banyes, calia la implicació de tot el sector i la predisposició de tots els grups parlamentaris a trobar un consens que afavorís l'estabilitat futura del sector. Això ha quedat palès en el transcurs de tot el procés d'elaboració i posterior negociació de la llei, primer en l'elaboració del projecte de llei i després en la tramitació parlamentària. La predisposició de tothom, -insisteixo de tothom-, ha facilitat que ja amb la llei a tràmit es podessin introduir moltes modificacions fruit de les negociacions del sector amb el Govern, que aquestes modificacions fossin compartides per tots els grups parlamentaris i que això derivés en un nivell de consens en les esmenes molt gran com ara deixava palès la lectura de l'informe que ens acaba de fer el conseller Gallardo.

El resultat? El projecte que avui debatem i probablement la seva aprovació per unanimitat. Crec que per tant, ens en podem sentir satisfets. Crec que ens hem de felicitar tots i, en tot cas, jo ho vull agrair a tots els grups parlamentaris, al conjunt del sector i als assessors i tècnics que ens han ajudat, tota la feina que han fet.

Comentats els objectius en clau local que assoleix la Llei em permetran que faci també una breu referència des d'una vessant més tècnica i en concordança amb el que aquesta Llei fa assumint amb el que és la normativa internacional i, especialment, els criteris que emanen de l'Associació Internacional de Supervisors d'Assegurances i de la Directiva 2009/138 de la Unió Europea.

El primer al que em vull referir és al desplegat en el títol II del projecte. S'hi estableixen els òrgans de regulació i supervisió. Possiblement és un dels aspectes que hi podrem trobar novetats més significatives. Un objectiu fonamental de la Llei era aconseguir una supervisió seriosa, alineada a les millors pràctiques, i independent. Vam contemplar tres possibilitats: mantenir les competències en el Ministeri de Finances; crear un nou ens específicament dedicat i exclusivament a la tasca de supervisar el sector assegurador; i encomanar la supervisió a un òrgan ja existent i avesat en tasques d'aquesta naturalesa com és l'INAF.

Finalment i en el context andorrà, s'ha optat per ampliar les competències de l'INAF que així esdevindrà l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances.

L'altra qüestió desplegada a la Llei la trobem en el títol IV, on s'hi estableix el nucli central del nou règim de supervisió i on hi trobem les exigències bàsiques derivades dels tres pilars de la Solvència II: d'una banda la qualificació dels riscos; d'una altra tota la regulació del sistema de govern; i d'una altra la informació externa.

Entre altres coses es defineix el capital mínim de solvència obligatori i el capital mínim obligatori, la regulació de les conductes de mercat, el reporting que regularment s'haurà d'aportar al supervisor i al mercat, o els models de valoració i seguiment dels riscos.

Però més enllà dels aspectes tècnics hi ha dos conceptes que hem d'associar a aquesta Llei i en especial a Solvència II: la transparència i la protecció del propi sector i els consumidors. La regulació vol garantir que les prestacions ofertades siguin clares i entenedores i que estiguin correctament cobertes. Es tracta de protegir al consumidor de qualsevol problema que pugui esdevenir a la companyia amb la qual ha contractat el servei; i es tracta de garantir unes bones pràctiques que protegeixin al propi sector del risc sistèmic i reputacional que generaria qualsevol problema en una empresa del sector.

La Llei també s'ocupa d'altres qüestions importants com l'accés a l'activitat de l'assegurança i la reasserança, el règim d'infraccions i sancions administratives o del cessament de l'activitat.

Finalment destacar els règims transitoris que també preveu el projecte. He comentat en diverses ocasions al llarg d'aquesta intervenció la complexitat d'alguns dels aspectes desplegats en la mateixa, i per això era important fixar una transitorietat que garantís una bona adaptació a la nova regulació.

Així, d'una banda s'ha previst un període de fins a cinc anys perquè les companyies que ja operen en el

sector es puguin adaptar de manera gradual als preceptes previstos en el títol IV. Tot i ser un període llarg, els canvis que implica la Llei són molt importants i està justificat. De fet jurisdiccions molt més grans i amb companyies també molt més grans que les nostres han necessitat molt temps per adaptar-se a la nova regulació internacional.

D'altra banda també es preveu el trànsit entre l'entrada en vigor de la Llei i l'assumpció per part de l'INAF de les seves competències com a supervisor, per evitar que en cap cas es pogués quedar o es pogués generar un període orfe de supervisor.

Per acabar, Sres. i Srs. consellers, em permetran que reiteri que amb aquesta Llei i la regulació integral que es pretén, es dona un pas fonamental en l'homologació de tot el sector assegurador amb la normativa internacional, i es fa en el sentit ampli que inclou tant les exigències del Moneyval i el GAFI en matèria de lluita contra el blanqueig, que incorpora les obligacions que emanen de l'Acord Monetari amb la Unió Europea i assumeix els estàndards definits per l'OCDE, el Fons Monetari Internacional i les millors pràctiques definides internacionalment pel propi sector.

Una feina que ara caldrà completar amb l'aprovació les properes setmanes del reglament que desplegarà la Llei i, els propers mesos amb alguns nous textos legislatius per regular aspectes com el contracte d'assegurances, els fons de pensions, l'activitat de mediador o el pla comptable del sector.

Siguem-ne conscients, un esforç important per l'Administració Pública i enorme pels operadors del sector. Però un esforç imprescindible. En el trànsit cap a la plena aplicació de la nova regulació possiblement, com ha passat en altres indrets, hi haurà moviments en el mercat, es definiran noves estratègies empresarials i noves aliances. És normal, els hi deia, ha passat arreu. Però, no en tinguem cap dubte, al final tindrem un sector més fort i més competitiu.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

És el torn dels grups parlamentaris. Comencem pel Grup Parlamentari Mixt.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sra. subsíndica.

Aquest Projecte de Llei era i és necessari. Calia elaborar una llei que regulés el sector de les

assegurances i reassegurances perquè la que hi havia anteriorment del 1989 havia quedat antiquada i el sector financer que va molt lligat al d'assegurances ha anat evolucionant incorporant nous aspectes i nous productes els quals resultava imprescindible incorporar.

Per tant, la nova legislació és imprescindible que adapti al sector de les assegurances i reassegurances d'Andorra amb les seves peculiaritats als estàndards europeus internacionals. Des de l'any 2000 ja es va començar a veure la necessitat de modificar la legislació d'assegurances seguint les directrius de diversos organismes internacionals com el MONEYVAL o el Fons Monetari Internacional, que ha estat trametent diverses recomanacions perquè Andorra modernitzés la legislació d'aquest sector.

Destacar que aquesta Llei que aprovem avui ha estat elaborada en base a la normativa europea, més en concret al règim de Solvència II de la Unió Europea i als criteris que emanen de l'associació internacional d'inspectors d'assegurances, però fent les adequacions corresponents al context andorrà, incorporant apartats específics sobre el sector que per la seva complexitat requereixen d'un document legislatiu específic.

No entraré a detallar-los però sí destacar que entre aquests es troba la Llei del fons de garantia per la liquiditat d'entitats que vetllarà pels clients en cas que l'empresa d'assegurances faci fallida, així evitant que els usuaris perdin els seus productes contractats.

Del text resultant es pot dir que recull la voluntat de facilitar a les companyies la seva aplicació incorporant l'opinió del sector alhora respectant els compromisos internacionals, de tal manera que es pugui realment adequar a la realitat actual.

Per aquests motius el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei que avui es sotmet a votació complementa les mesures que el nostre país ha vingut fent d'ençà de la Declaració de París, mesures totes elles encaminades per tal d'aconseguir l'homologació i el reforçament del nostre sistema financer, avançant fermament cap a la transparència

i els compromisos contrets amb els organismes internacionals i més especialment la Unió Europea.

En aquest context es feia del tot necessari fer un pas més i actualitzar el marc de regulació i supervisió de les assegurances i reassegurances, i poder així donar compliment al calendari de l'adaptació als principis de Solvència II, però també calia dotar el sector d'una major seguretat jurídica reforçant i implantant un sistema de control i supervisió en acord amb les exigències Europees, donant compliment alhora a les inquietuds i peticions del propi sector.

La transposició de les mesures a adoptar per les companyies dels diferents sectors els suposarà un gran esforç i més especialment per les companyies nacionals, però la transformació és necessària i inajornable, i en aquest sentit el Projecte de Llei preveu una adaptació gradual transitòria.

En el seu dia per part d'SDP es van presentar 15 esmenes al text, tal com deia el ponent, de les quals: 11 foren aprovades per unanimitat, 2 foren transaccionades i aprovades per unanimitat, 1 no aprovada i 1 retirada.

Per tot l'exposat, el meu vot serà favorable al text presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, pel PS, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

La tramitació parlamentària de la Llei d'assegurances no ha estat fàcil, si bé cal reconèixer al ministre la iniciativa de tirar endavant aquest text legislatiu, fet que li reconeixem, té tota la raó que era una qüestió que estava pendent des de fa molts anys i en tot cas, a la qual anteriors governs, o no vam tenir temps o no vam tenir la suficient energia per abordar-lo o potser ens vam centrar en altres urgències que el país tenia en aquell moment.

En tot cas, tot i reconeixent-li aquesta iniciativa, sap que li hem de fer una sèrie de remarques quan no crítiques, en relació tant al projecte inicial quant al volum de les esmenes aportades en la meitat del tràmit parlamentari en què vostè s'hi ha referit anteriorment.

També hem de fer-li algunes remarques o bé crítiques en relació al treball que el seu equip assessor i els seus equips ministerials van fer conjuntament amb el sector, la qual cosa va portar

que el sector un cop el text estava a tràmit parlamentari identifiqués dues grans dificultats al voltant del mateix.

La primera és que no es recollia prou bé en el text inicial les particularitats o una part de les particularitats del sector assegurador andorrà.

I la segona és que existia una veritable preocupació per part del sector assegurador, que el sector financer pogués ampliar o bé la seva participació o bé les seves activitats en el sector assegurador i això pogués posar en perill la seva supervivència.

Per tant, la possibilitat d'incrementar més enllà del 25% la participació del sector bancari dins del sector assegurances i la realització d'activitats més enllà de les que fins aquell moment, abans d'aquesta tramitació parlamentària eren permeses, eren les preocupacions del sector, un cop va finalitzar aquest suposat treball de consens amb els agents del sector i les reunions que s'havien fet amb caràcter previ.

Un cop vam poder llegir el projecte de Llei, i un cop el vam poder analitzar també amb els nostres assessors, ens va semblar que aquestes pors i aquests riscos apuntats pels representants del sector eren més que justificats i fonamentats.

Per tant, en aquest sentit, és en el sentit en què el PS va preparar les seves esmenes. D'un banda, per recollir aquests fets diferencials del sector assegurador andorrà, i de l'altra banda, a fer tota una sèrie d'esmenes per evitar la possible canibalització, si se'm permet l'expressió per part del sector bancari respecte al sector assegurador.

Simplement la nostra voluntat era fer que cada un dels dos sectors podés realitzar com fins abans de la tramitació del projecte de Llei les activitats que venia realitzant de manera normal.

Així mateix, en aquest anàlisi previ del projecte de Llei, es van detectar possibles aspectes a corregir, segurament més de caràcter tècnic que de caràcter polític, alguna coherència en alguns termes tècnics en algunes de les definicions que s'emparaven en el si del projecte de Llei.

És en aquest punt quan el Govern, com s'hi referia el ministre en la seva intervenció, va aportar un volum molt significatiu d'esmenes. Unes esmenes que finalment de manera majoritària o molt majoritària si no m'equivoco va ser el Grup Demòcrata que les va introduir dins del projecte de Llei.

Tot plegat i no recordo exactament les xifres les quals deia el Sr. Gallardo en tant que ponent, va portar a un volum d'esmenes molt significatiu i un treball en comissió força complicat per quant ens trobàvem en una barreja d'esmenes polítiques per una banda i d'esmenes tècniques per l'altra.

Segurament en volum més esmenes tècniques que no esmenes polítiques.

Finalment, en allò que és més rellevant al nostre entendre i en la defensa dels dos aspectes que ens preocupaven si més no al PS, entenem que les nostres esmenes, que en molts casos van ser coincidents amb les que va presentar el Grup Liberal, tot cal dir-ho, van permetre evitar o esvair aquelles pors a les quals feia referència al principi.

Posar negre sobre blanc que la participació del sector bancari no superaria el 25% en el sector d'assegurances i fer una definició clara de les activitats, dels rams, de les cobertures, dels riscos i per tant esvair aquestes pors de possible posada en perill del sector financer per part de l'increment de les activitats del sector bancari.

És obvi que si la majoria demòcrata no hagués acceptat aquestes esmenes, el text no hauria sigut finalment al que s'ha arribat però cal reconèixer que van ser les esmenes presentades pel PS i en molts casos coincidents amb les del Grup Liberal les que han permès arribar a aquest resultat final.

Hi ha d'altres aspectes que m'agradaria comentar però potser no tinc temps de fer-ho tot en aquesta primera intervenció, també d'aquest treball d'esmenes. Una esmena que em sembla que és prou important va ser la d'eliminar, tot i mantenint l'exigència d'una comptabilitat separada, la d'eliminar l'exigència d'una administració separada, el que hauria resultat inviable per a moltes petites empreses del sector assegurador.

En tot cas, potser ens podem referir a aquella frase que diu: "Bé està allò que bé acaba". I en tot cas segurament estem en aquest cas, tot i un trajecte que ha estat prou complicat, tots pensem o si més no és la posició del grup socialdemòcrata o dels consellers socialdemòcrates que el resultat final, tot i aquestes dificultats, finalment ha estat molt positiu.

En aquest sentit, tot i que no sóc molt partidari de fer referències en els debats parlamentaris, del bon clima de treball en comissió, perquè em sembla que és la nostra obligació adequar les lleis, sí que vull agrair per tot el que s'ha exposat el tarannà que el president de la comissió, el Sr. Aleix ha fet al llarg de tota aquesta tramitació.

Per tant, per tot el que s'ha exposat, el vot dels consellers del PS serà favorable al projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Liberal, Sr. Jordi Gallardo teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei d'ordenació d'assegurances i reassurances del Principat d'Andorra representa una modernització d'aquest sector alienant-lo als nous canvis i les tendències pròpies del mercat, d'una banda, i de l'altra, permetrà una adequació i evolució que el propi sector i els clients han experimentat d'ençà l'11 de maig de 1989, data d'aprovació de la que fins avui ha estat la llei que ha supervisat aquest sector.

Era i és una evidència que la llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances havia complert amb escriure la seva funció i havia quedat desfasada. Calia doncs introduir requeriments de solvència que en la majoria de casos ja es complien, sense dubte però era més per voluntat que per obligació. Em refereixo a solvència no només des d'un punt de vista econòmic sinó també de gestió i transparència per poder reforçar el sector assegurador i reassegurador d'Andorra i situar-lo en igualtat de condicions que els seus competidors de l'entorn.

Era molt important per al Grup Parlamentari Liberal que el projecte de llei fos el màxim de respectuós amb les peculiaritats del mercat andorrà i aquí sí que he de dir que vam trobar el text presentat pel Govern poc ajustat al sector i amb molts temes a refer. La prova és el volum d'esmenes presentades al projecte de llei, un total de 150.

Es van fer reunions amb el sector, sí. Però no es va prou de la mà amb ell, cosa que sí s'ha aconseguit mitjançant les esmenes que hem presentat el Grup Parlamentari Liberal i la resta de grups i gràcies a la voluntat de millorar el text que en tot moment ha existit en el si de la Comissió de Finances.

Al final el que compta és el resultat i crec que estem davant d'una millora legislativa que respon a les necessitats del propi mercat i a les exigències internacionals del sector. Per tant, el Grup Parlamentari Liberal votarà favorablement al Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Avui ens trobem en aquesta Cambra per aprovar si escau el Projecte de Llei d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassurances del Principat d'Andorra. Una llei que té un objectiu principal que no és altre que aconseguir l'homologació plena del nostre sistema financer a fi de facilitar la seva consolidació i desenvolupament en un entorn internacional que està en plena evolució.

Fins ara les principals tasques s'havien centrat en el sector bancari, però avui en dia hi ha la necessitat imperiosa d'abordar la modernització del règim d'ordenació i supervisió del sector de l'assegurança i reassurances.

Un sector que disposa d'una regulació que ha aconseguit raonablement les funcions que se li van encomanar en el seu dia, l'any 1989, ara fa gairebé trenta anys i que des de llavors ha experimentat només unes mínimes modificacions. Avui en dia, però, hem de considerar insuficient aquesta regulació tenint en compte la tendència internacional i els estàndards adoptats per aquells països i sistemes considerats des de sempre referents en aquest sector.

Aquesta reforma adopta les recomanacions sorgides en primer lloc, de l'Associació Internacional d'Inspectors d'Assegurances i també de forma molt destacada del règim establert per la Unió Europea en aquest àmbit, conegut com a Solvència II.

Però com sempre, cal veure i analitzar la nostra realitat a l'hora d'implementar aquestes recomanacions i establir el just equilibri que permeti l'aplicabilitat al nostre país. I això és el que fa aquest projecte de llei, té en compte les peculiaritats derivades de la dimensió limitada del sector en el nostre país a l'hora d'implementar les exigències d'aquesta llei, unes exigències elevades però proporcionals que requeriran d'un esforç notable però assumible tant per part dels operadors privats com de les autoritats públiques.

El ministre ja ha fet referència als principals canvis que introdueix aquest Projecte de Llei. Des del nostre grup parlamentari només volem destacar tres aspectes globals que considerem fonamentals: primer de tot, es dona compliment a les exigències per obtenir l'homologació internacional, una homologació que no només ens donarà el reconeixement internacional sinó que dona més seguretat i estabilitat al sector en quant dona compliment a les millors pràctiques dins del sector; segon, aquest Projecte de Llei s'ha realitzat sota la premissa de poder donar cobertura i mantenir la realitat del nostre sector assegurador i, per tant, recull i manté les seves especificitats sense treure ni

afegir noves atribucions a les diferents tipologies d'empreses que conformen aquest sector. I aquí sí que voldria fer referència als comentaris que ha fet el Sr. Pere López pel fet de voler-se atribuir ell sol el mèrit de mantenir el 25% de la limitació o de les altes exigències, dir-li que això ja quedava recollit tant en el text inicial encara que segurament matisat, però amb les esmenes que per exemple el Grup Parlamentari Demòcrata també va introduir i que, per tant, tampoc ens va costar gens arribar a un consens i a un acord per poder tirar endavant aquestes esmenes. Per tant, com a mínim, com a mínim el mèrit compartit Sr. López; i tercer, aquest Projecte de Llei després del treball en comissió recull de forma molt àmplia les recomanacions fetes des del propi sector atenent les especificitats de cadascuna de les tipologies d'empreses que el conformen.

També m'agradaria destacar de forma molt rellevant l'amplíssim consens arribat durant el treball en comissió. Un treball en comissió que demostra que amb voluntat, alçada de mires i defensa de l'interès general per davant del tacticisme polític es poden arribar a amplis consensos en aquesta Cambra.

Vull amb això felicitar a tots els membres de la comissió per dur a terme el treball en comissió amb aquest esperit, i també agrair el sentit favorable del seu vot que han expressat la resta de consellers.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, i de fet com ja deia a la meua primera intervenció doncs agrair el vot favorable per part de tots els grups representats en el Consell, em sembla que és una molt bona notícia, -ho deia abans-, més enllà de mèrits d'uns i altres, i més enllà de medalles que es puguin penjar uns i altres. Però, sí que potser val la pena ja que s'hi ha fet referència i ja que s'ha volgut fer aquest exercici d'atribució de mèrits, acabar de recordar exactament com han anat les coses.

Efectivament el període de negociació amb el sector abans d'entrar el Projecte de Llei va ser llarg, més d'un any, moltes reunions... Però, els hi deia abans i per això he fet aquest esforç d'explicació de la realitat del sector assegurador d'Andorra, aquesta va fer que arribés un moment en què era difícil ja congeniar els interessos d'aquests tres, diguem-ho

així col·loquialment: subsectors dins del sector assegurador. Les companyies de matriu andorrana, de la branca vida i de no vida, les delegacions i les companyies de matriu bancària.

Compaginar o fer confluïr els interessos d'aquests tres sectors amb alguns aspectes va doncs, costar i es va avançar moltíssim però va arribar un moment en què calia donar-li un nou impuls al Projecte de llei, entre altres coses perquè a més a més el calendari també començava a apretar. El que es va optar per fer és a partir d'un text el més consensuat possible en aquell moment, entrar-lo a tràmit parlamentari i així, -i jo penso que ho poden reconèixer tots els grups-, se'ls hi va explicar a cada un d'ells quan jo personalment els vaig portar el projecte de llei, amb la perspectiva de què continuaven obertes les negociacions amb el sector.

És veritat! No és el mateix negociar amb un projecte de llei ja al damunt de la taula, l'esforç es multiplica per arribar a acords, que no pas fer-ho davant d'una expectativa de sine die per poder presentar el projecte. I, per tant, penso que això va afavorir que entre tots acabéssim de trobar aquells punts de consens allà on fins aquell moment no havia estat possible.

El treball fet a posteriori, un cop ja entrat el Projecte de llei, va ser tramès a tots els grups parlamentaris i de fet es visualitza fil per randa a la immensa majoria de les esmenes de com a mínim, les esmenes del Grup Demòcrata, del Grup Liberal i del Grup Socialdemòcrata. I, a més a més, després es van reafirmar amb una clara voluntat de consens a través de les aprovacions unànimes de moltes de les mateixes o de transaccions també en el mateix sentit.

Les dues qüestions que apuntava el Sr. López: el 25%. Només cal llegir el Projecte de llei, quedava recollit en el Projecte de llei, l'única diferència entre el Projecte de llei i com ha quedat recollit és que la limitació del 25% a referenciar a través de la Llei del sistema financer, o en aquest cas, havent quedat recollida en la pròpia Llei del sector assegurador, però amb la mateixa limitació el mateix 25% i, per tant, com que la voluntat era compartida, ni més d'uns ni més d'uns altres, compartida per tots els grups, doncs, això va afavorir una votació unànime en aquest sentit en l'esmena com ha acabat quedant redactada.

I després la segona qüestió, la limitació de l'activitat pel que fa a les entitats de matriu bancària que tenen com a activitat principal la branca de vida i que per tant tenen limitacions a poder actuar en la branca de no vida única i exclusivament en les activitats d'accidents i de malaltia. Això queda recollit a través

del text ja inicial en una disposició addicional i ha quedat modificat en l'article 19 de la Llei.

També penso que aquí es compartia la voluntat per part de tots els grups. De fet, recordo que l'esmena del Partit Socialdemòcrata feia una referència a què el que s'havia de fer era alinear-ho al redactat de la Directiva Europea, no feia referència a quin article, ja li dic jo ara, l'article de la Directiva Europea a la qual fa referència l'article 19 és l'article 73 i, en tot cas, penso que hi ha també unanimitat en tots els grups de què al final s'aconsegueix que les companyies de matriu bancària puguin continuar oferint els serveis que prestaven fins ara que són complementaris al règim de vida, o a la branca vida, i tinguin limitacions com tenen a tot arreu per poder accedir a altres activitats que no siguin les de branca vida o les complementàries que acabo de dir.

Per tant, en aquest sentit també jo crec que és un mèrit compartit però, i acabo aquí Sr. síndic, com diu el Sr. López però permeti'm també que ho amplii una mica. Jo diria que bé està el que algú va començar quan estava aturat, i bé està que a més a més acabi bé. Però Sr. López, -i ho ha dit-, l'important era posar aquest tema damunt de la taula, l'important era homologar el sector, això s'ha acabat fent i s'ha acabat fent a més a més amb una amplíssima unanimitat. Per tant, totes les medalles per vostè si les vol, jo em quedo amb la satisfacció de què tenim finalment una Llei del sector assegurador que homologa el mateix i que les companyies andorranes ja no tindran cap mena de perill perquè des d'aquesta no homologació pogués estar posada en qüestió la seva activitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, veig que estan una mica obsessionats amb el tema de les medalles, realment els hi preocupa molt.

Jo he intentat fer un relat dels fets i he reconegut el primer, que vostè havia tingut el mèrit... i és com he començat la meua intervenció. Per tant, no acabo d'entendre massa la seva referència final. El primer que he fet és reconèixer-li el mèrit d'allò que altres governs no havien fet de realitzar aquesta legislació en matèria d'assegurances. Ara bé, també li he fet una sèrie de referències, i vostè sap que les seves converses prèvies amb el sector, una reticència molt

ferma per la seva part i en aquest cas dic directament "per la seva part" era ficar la limitació del 25% a la Llei i vostè va insistir tant sí com no en mantenir aquesta referència creuada respecte a la Llei que regula el sector financer.

Aquest fet que era un fet, al nostre entendre i si més no així ho vam recollir a les reunions amb les diferents associacions d'assegurances, era per ells una qüestió cabdal, a la qual se li va dir de manera repetida en les diferents reunions que vam tenir, a la qual vostè s'hi va negar repetidament i va entrar el text a tràmit parlamentari amb aquesta... no posant jo he dit negre sobre blanc, no he dit que el 25% no hi fos, hi era directament- vostè es va negar a ficar negre sobre blanc el 25% en aquest Projecte de Llei i aquesta introducció al 25% s'ha fet a través de les esmenes que s'han fet per part dels grups parlamentaris contràriament al que vostè havia fet de manera inicial.

Però, no només això, també hi ha altres mesures i modificacions del règim sancionador per tota aquesta part que suposa l'incompliment per part de les entitats financeres d'aquest règim de participacions significatives, que també s'ha fet per esmenes introduïdes algunes pel PS, i com deia abans també algunes introduïdes pel Grup Liberal, i també la modificació de l'article 19.2.b que té una importància significativa a l'hora de limitar les activitats que es poden fer des del sector financer en el ram vida sense que això suposi una interferència en les activitats habituals del règim sancionador.

Això són les esmenes que cadascú ha presentat. Vostè Sr. ministre va presentar el text que va creure presentar i de la manera que va creure presentar, i les aportacions que han fet els diferents grups parlamentaris crec que són legítimes que les puguem explicar i que tothom pugui valorar quin és el resultat final del text final. És tan fàcil com comprovar el text que es va entrar a tràmit parlamentari i quin és el text final. No és una qüestió de posar-se o no posar-se medalles, però sí que tothom sàpigi i qui tingui interès en aquest debat, quin era el text inicial i com ha acabat i perquè ha acabat amb aquest text final.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre grup parlamentari desitja intervenir...

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Li he dit d'entrada i a l'acabar la intervenció que li reconeixia que alhora vostè ens reconegués el mèrit d'haver presentat el Projecte de Llei. L'únic que he fet és relatar-li amb més detall com va succeir tota la negociació.

I si vostè es refresca la memòria i recupera el document que jo personalment li vaig enviar, -diria al seu company Gerard Alís, però això poc importa-, amb tot un seguit de propostes d'esmenes, veurà que aquesta esmena a la que vostè fa tanta insistència, nosaltres mateixos li vam enviar. Per tant, no veig que ens aporta allargar més aquesta qüestió.

El fons de la qüestió és compartir amb tots i així es va dir des del primer dia a la primera reunió de negociació d'aquesta Llei amb el propi sector, que el sector bancari havia de mantenir aquesta limitació de no poder participar en companyies més enllà del 25% de la branca no vida. Sí, es podia fer, com s'ha vingut fent els últims 10 anys o des que es va introduir aquesta limitació, des de la Llei que regula el sector financer, que és l'afectat per la limitació, o com s'ha acabat fent, la mateixa limitació des de la Llei que regula el sector assegurador. És una mesura equivalent.

Certament si al final, doncs, majoritàriament, en aquest cas, unànimement, els grups parlamentaris creuen millor fer-ho des del Projecte de Llei d'assegurances, que regular el sector assegurador, doncs, encantats. De fet, insisteixo, el document que se'ls hi va trametre així ho proposava i vostès van triar un redactat pràcticament igual, que a més a més, és el que s'ha acabat aprovant. Pel que fa a la limitació del 25% exactament el mateix redactat que va proposar, en aquest cas el Grup Liberal.

Però insisteixo, és voler inflar un debat que no hi era des del primer moment. I com que no hi era des del primer moment, em sembla absolutament, doncs, sobredimensionat i voler posar èmfasi, doncs, al final, per allò de dir alguna cosa hem canviat.

Insisteixo, no es tractava de canviar per canviar. Es tractava de fer la millor llei possible. La millor llei possible, ho he dit també, ho ha estat gràcies a què tots els grups parlamentaris hi han mostrat predisposició, sinó no hauria estat possiblement la millor llei com ara estem fent. I té una gran virtut, que era molt complexa d'aconseguir, i és que aquesta llei no posa en una situació complicada més enllà de la pròpia complexitat de la regulació que estem introduint, no posa en una situació complicada a totes les companyies que estan operant avui a Andorra, siguin del format que siguin; siguin companyies purament de matriu andorrana, amb independència de si estan a branca vida o branca no

vida, siguin companyies de matriu bancària i per tant només a la branca vida, o siguin delegacions que cal dir-ho, han tingut un paper fonamental al llarg dels darrers 30 o 40 anys o més fins i tot, en l'oferiment del servei d'assegurances en aquest país.

I per tant, haver aconseguit aquest equilibri, que no era gens fàcil, ens sembla que està molt per damunt de la resta de qüestions que hi havia un ampli consens en totes elles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de Llei.

(Se senten aplaudiments)

Si us plau, demanaria que no hi haguessin manifestacions.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari per adquirir una parcel·la de terreny situada a la partida del Pedral d'Encamp que s'ha d'incorporar a l'Escola Andorrana.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 39/2017, del 30 de maig i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, avui em pertoca defensar davant d'aquesta Cambra el Projecte de Llei de crèdit extraordinari per fer front a l'obligació de complir un compromís de compravenda d'un terreny situat a la partida del Pedral d'Encamp, el qual ha de ser incorporat a l'Escola Andorrana.

Les superfícies de patis escolars que són necessàries en una escola estan parametritzades, en base a normatives i experiència. La ràtio habitual i desitjable en les escoles de primera ensenyança és de 1m²/alumne en pati cobert i 2m²/alumne en pati descobert. Actualment l'escola del Pedral d'Encamp compta amb 360 alumnes. És a dir, és desitjable disposar, com a mínim, de 360 m² de pati cobert i

720 m² de pati descobert. Cal posar de relleu que la capacitat màxima d'aquest centre és de 500 alumnes. En cas de plena ocupació, la superfície desitjable seria doncs, de 1.500 metres

Com sabeu, fins ara l'escola del Pedral d'Encamp utilitza com a pati un terreny llogat, de 2.786 metres, el qual cobreix a bastament les necessitats de patis del centre. Però el contracte d'arrendament està a hores d'ara extingit, perquè el propietari va comunicar un preavís en aquest sentit, per aplicació de les clàusules del propi contracte. De facto, la situació de l'arrendament extingit s'ha anat prolongant tàcitament (sense cobertura contractual), de tal manera que el Govern continua ocupant el terreny (que segueix destinat a pati), i continua abonant al propietari la quantitat establerta al contracte. En tot cas, cal posar de relleu que aquesta situació, certament singular i anòmala, depèn totalment de la bona voluntat del propietari, i s'ha de considerar absolutament a precari. Aquest propietari ha instat l'Administració Pública a trobar una solució definitiva al més aviat possible, sota risc de fer desocupar de forma imminent els terrenys de la seva propietat que actualment l'escola utilitza com a pati. Els únics terrenys no edificats i que podrien ser destinats a pati escolar són del mateix propietari.

Sense comptar el terreny llogat, l'escola del Pedral disposa, com a superfície pròpia de titularitat del Govern, d'una superfície reduïda de patis de 125 metres de pati descobert per maternal, 270 metres de pati descobert per primària, i 170 metres de pati cobert per primària). Dimensions clarament insuficients, lluny de les superfícies que es requereixen, i que he exposat fa un moment. Com veieu, calen de l'ordre d'uns 700 m² més de pati.

Així doncs, la situació a la que s'enfronta el Govern és la següent: el propietari insisteix en la desocupació, al més aviat possible, però a la vegada s'ha mostrat obert a negociar una solució definitiva que permeti al Govern disposar de terrenys per a pati escolar, el dia que sigui necessari. Mentrestant, i de forma provisional, accepta prorrogar la situació anterior, sota la condició que un acord estableixi clarament, i en terminis, el desenllaç de la situació actual.

Desenvolupant les voluntats que acabo d'exposar, el Govern i el propietari han assolit un acord, que es va signar el 18 de maig d'enguany, segons el qual el propietari es compromet a vendre a Govern una porció de terreny, d'una superfície de 666.16 m², per un import de 1.200.322 euros provinent d'una taxació pericial efectuada per un arquitecte, per encàrrec del Ministeri d'Ordenament Territorial. Aquest terreny confronta amb l'edifici de l'Escola Andorrana, de tal manera que el Govern podrà

disposar de 666 metres per habilitar un nou pati per al centre educatiu i fins i tot una possible ampliació futura del centre. La compravenda es realitzarà tan bon punt el Govern disposi de partida pressupostària per a aquesta finalitat. El termini del compromís és de tres mesos a comptar de la signatura del conveni. El contracte d'arrendament de terrenys anterior està extingit. Tot i això, per tal que el Govern pugui executar les obres d'adequació del pati de l'escola, i que els alumnes puguin gaudir de pati d'escola durant el temps que durin les obres, es constitueix un nou arrendament durant un termini màxim de 2 anys. A més, el propietari també manifesta en el conveni signat, la voluntat d'acordar amb el Comú d'Encamp que el deure de cessió obligatòria i gratuïta de sòl, es compleixi en forma de terreny que confronti amb l'edificació escolar. Així doncs, la superfície destinada a pati podria veure's incrementada en més de 400 m².

Pels motius descrits, és del tot imperatiu materialitzar amb la màxima urgència la compravenda que les dos parts s'han compromès a dur a terme. En cas contrari l'escola del Pedral es trobarà ben aviat amb un greu dèficit de patis, i no podria desenvolupar correctament les seves funcions.

El Govern no disposa dels crèdits suficients per fer front a la despesa esmentada. No figura en el pressupost de l'exercici 2017 cap partida pressupostària destinada a aquesta finalitat.

Crec que amb les explicacions que he aportat ha quedat clarament justificat el caràcter de necessitat i d'urgència de la despesa de 1.200.322,90 €, a causa de l'obligació inajornable d'obtenir el terreny per ser utilitzat com a pati de l'Escola Andorrana del Pedral d'Encamp.

Pels motius exposats, demano a aquesta Cambra l'aprovació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari per adquirir aquesta parcel·la.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part dels grups, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet pel Grup Mixt.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El meu vot serà favorable al Projecte de Llei de crèdit extraordinari per adquirir una parcel·la de terreny situada a la partida del Pedral d'Encamp i que cal incorporar a l'Escola Andorrana com a pati com fins ara.

L'acord amb el qual ha arribat el Govern amb la part arrendatària per la seva compra em sembla satisfactori i soluciona de forma definitiva una situació fràgil.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei de crèdit extraordinari que avui es sotmet a votació és una mostra més de la forma precipitada d'actuar del Govern.

En la memòria que acompanya els documents es vol justificar la urgència del procés de compra per qüestions familiars de la part venedora, però el Govern i més especialment el ministre d'Ordenament Territorial eren perfectament coneixedors de la situació.

Segons es descriu en la memòria, la voluntat del Govern era des de fa temps de disposar d'una major superfície de terreny adjacent a l'Escola Andorrana i fins i tot en la pròpia fitxa del POUPE d'Encamp ja es determina aquesta necessitat. Comparteixo que la voluntat de disposar d'una major superfície de terreny més enllà de la superfície de cessió obligatòria establerta en el pla d'urbanisme d'Encamp és positiva i fins i tot necessària, però això no ha de conduir inevitablement a una mala negociació, i per tant no comparteixo l'acord assolit per Govern per les condicions de compra.

La precipitació ha portat a establir un preu d'adquisició, al meu entendre, per sobre del preu de mercat. Un preu fixat en una única valoració econòmica sense contrastar malgrat que el Codi de l'Administració indica un altre camí.

Per altra banda, l'establiment d'un lloguer del terreny mentre durin les obres del pati per un període de dos anys, posa de manifest una contradicció amb la necessitat que es pretén imperiosa de tancar el tracte per a fer les obres durant l'estiu.

Aquesta precipitació ha provocat una pèssima negociació que finalment va en detriment de l'Administració. Malgrat que en el seu dia no vaig presentar esmenes al projecte de Llei tal com li vaig comentar al Sr. ministre, i per una qüestió de forma i de procediment que no pas per la finalitat del projecte de Llei, el meu vot serà desfavorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, pel PS, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El vot dels tres consellers del PS en aquest projecte de llei per dotar una partida pressupostària per la compra del pati a l'escola d'Encamp serà favorable. És indubtable al nostre entendre que hi ha una necessitat de pati en aquella zona.

Tanmateix tenim alguns dubtes tot i aquest vot favorable, si amb més previsió, amb més anticipació no s'hagués pogut optar per una fórmula menys gravosa ja que al nostre entendre el cost de l'operació és elevat en relació als preus que poden ser preus de mercat en aquella zona, tot i ser conscients també que al no tenir moltes opcions, l'aplicació de les fórmules de preu de mercat són més complicades.

La mateixa Intervenció General apunta algunes possibles possibilitats que amb més anticipació, amb més antelació s'haguessin pogut mirar d'executar per no arribar a una situació com la que ens trobem ara en el que no hi ha marge de maniobra i per tant, on es fa absolutament necessària i inajornable la decisió. Per tant, salvat de què amb més anticipació s'hagués pogut assolir un estalvi per l'erari públic, el nostre vot ja que el pati és necessari, serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal té la paraula el conseller, Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Som avui aquí per sotmetre a votació i examinar el Projecte de llei de crèdit extraordinari per l'adquisició d'aquesta parcel·la de terreny situada a la partida del Pedral d'Encamp que cal incorporar a l'Escola Andorrana d'Encamp.

Més enllà de la casuística particular que faci convenient haver de discutir això per la coincidència de l'espai en el temps d'aquesta bona voluntat per part del propietari i també en aquest cas per part del comprador, -el Govern-, del pati d'Encamp, el que a nosaltres ens preocupa de gran manera és que es pugui finalment donar solució a una necessitat de

tots els nens i nenes que es troben a l'Escola Andorrana de maternal i primera ensenyança d'Encamp. Més enllà d'altres consideracions que també poden ser òbviament plenament legítimes però que per a nosaltres són del tot secundàries.

Dit això, òbviament una despesa amb forma de crèdit extraordinari d'1.200.000 euros a diner públic és una despesa important, la qual cosa pensem que s'ha de sotmetre amb rigor a examinar tots aquells criteris tècnics que la facin adient.

Li he de dir que justament això és el que hem fet des del Grup Parlamentari Liberal i vull agrair també personalment tant al ministre Torres com al ministre Jover que quan els hi hem sol·licitat aquestes dades de forma molt diligent, ens les han fet arribar per nosaltres poder-les examinar i d'aquesta manera prendre una decisió amb uns criteris tècnics vàlids, rigorosos i responsables que ens facin, com ja li avanço votar positivament avui la llei en qüestió.

Més enllà dels criteris que ja ha esmentat el Sr. Torres, que són paràmetres òbviament estàndards en els nostres entorns d'aquest metre quadrat amb cobert i dos metres quadrats de pati per descobert per cadascun dels alumnes que conformem l'escola. També hi ha altres referències legislatives en qüestió que determinen que avui hem de procedir amb un vot positiu en aquest respecte. Perquè per exemple, el reglament de construcció dels centres escolars, en vigor des de l'any 2006 i que és d'aplicació òbviament en obres noves, ja ens indica que caldria per a qualsevol centre escolar un mínim de 300 metres quadrats de pati encobert i 550 metres quadrats de pati en descobert.

Doncs ja podríem dir que amb els criteris actuals l'escola de primera ensenyança andorrana d'Encamp ja es troba fora d'aquests criteris si comptabilitzem només els metres propis que té l'escola.

Per tant, un paràmetre més a afegir al que ja ens deia, i més també si tenim en compte, per dades facilitades també pel Sr. Jover, que ja en el curs escolar 2007-2008 el centre en qüestió ja va arribar a la seva capacitat màxima, superant els 500 alumnes.

La qual cosa, l'oportunitat que tenim en aquest moment no es pot deixar pas escapar i és del tot necessari poder dotar els nostres estudiants del que s'exigeix en paràmetres completament homologables en el nostre entorn, i que ara mateix no estem en disposició de fer-ho.

Per tant, en aquest sentit el nostre Grup Parlamentari Liberal no pot fer altra cosa que donar suport a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata té la paraula la consellera, Sra. Meritzell Palmitjavila.

La Sra. Meritzell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

Avanço ja que el Grup Parlamentari Demòcrata aprovarà el Projecte de Llei de crèdit extraordinari per adquirir una parcel·la de terreny situada a la partida del Pedral d'Encamp que s'ha d'incorporar a l'Escola Andorra.

La presentació de l'aprovació d'aquest crèdit extraordinari ve causada per una manca de previsió i d'actuació per part dels polítics en el moment d'adquirir el terreny situat al Pedral d'Encamp, a finals dels anys 1990.

Justament arrel d'aquest fet volia aprofitar aquest moment per suscitar una reflexió, especialment, prop de Govern però també de tots vosaltres consellers i dels polítics en general, de la necessitat i de la importància de projectar correctament les necessitats d'una escola a l'hora d'adquirir-ne el terreny per construir-la.

Dóna la casualitat que jo treballava en aquest centre en el moment en què es va dissenyar l'Escola Andorrana de primera ensenyança ubicada a la zona del Pedral d'Encamp i vaig participar en el seguiment de les obres.

Una escola, val a remarcar, força ben dissenyada i pensada en quant a espais interiors. Espais espaiosos, com aules, passadissos, despatxos, biblioteca, i tot el que feia la part interna.

Una escola ben situada, a la solana i doncs molt lluminosa, i una escola per les seves característiques força funcional. Ara bé, amb una manca de previsió monumental, i és que no hi havia espai suficient de patis per a tots els infants. Bàsicament hi cabien els infants de maternal.

Recordo perfectament que el nostre mal de cap i gran disgust va ser que no s'havia projectat l'espai del pati per a la resta d'infants. Cosa que com a professionals de l'educació ens va semblar incomprendible i totalment aberrant. La frustració va anar creixent a mesura que va anar passant el temps, ja que just al costat de l'escola hi havia uns terrenys que el Govern hauria pogut adquirir per solucionar el problema i incorporar-los en els plànols de l'escola. Però malauradament no va ser així.

En tot cas, potser és el moment de recordar al Govern i als polítics en general que l'escola s'acompanya d'un concepte molt ampli que és el

projecte educatiu de centre. Aquest té en compte el projecte organitzatiu i pedagògic del centre incorporat en uns espais físics, i el tot configura l'escola.

Aquests espais, amb el pati inclòs evidentment, són tots ells significatius i bàsics per tirar endavant el projecte educatiu del centre. Els espais són factors que poden afavorir l'aprenentatge i la innovació o que poden posar-hi barreres.

El pati és un espai especialment educatiu, ja que les relacions entre infants són lliures, espontànies i generen infinitats d'oportunitats per treballar les actituds i els valors. Els patis afavoreixen les relacions entre iguals, les relacions amb l'entorn, moments d'experimentació i de creació lliure, de treball i de joc en equip. En definitiva, grans oportunitats d'aprenentatge per als nostres infants.

Feta aquesta constatació, voldria felicitar avui la iniciativa dels ministres d'Educació i d'Ordenament del Territori en proposar l'adquisició d'aquest terreny i l'aprovació per part de tots els grups presents en aquesta Cambra de la proposta de crèdit extraordinari, un crèdit d'un import d'1.200.392 d'euros per comprar una superfície de 666,30 m² que sumada al percentatge de cessió obligatòria que fa el propietari, ofereix una superfície d'uns 1.160 m² per a pati exterior. Des de la seva inauguració l'any 2000, l'Escola Andorrana de primera ensenyança d'Encamp ha hagut de recórrer a diferents espais, llogats a privats, al llarg d'aquests 17 anys i ha estat dur! No sempre ha estat fàcil el tema de l'organització dels patis en aquesta escola. Un lloguer que segurament supera de llarg l'import del crèdit extraordinari que aprovem avui. Amb aquest crèdit queda resolt definitivament el problema del pati a l'Escola Andorrana ubicada a la zona del Pedral d'Encamp.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part del Govern...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré per agrair a la majoria de consellers i de grups parlamentaris que emetran el seu vot favorable. Primer de tot, a la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet que veig que ha entès la necessitat; pel que fa al Grup Parlamentari Socialdemòcrata doncs, hi hauria hagut potser altres fórmules que s'haguessin pogut emprar, com vostè deia a nivell d'Intervenció

General nosaltres hem valorat totes aquestes fórmules i hem pensat que la més adient era aquesta i per això ens vam decantar cap aquesta fórmula i l'objectiu justament era de poder adquirir aquesta parcel·la amb els requisits que deia el Conveni.

Faria menció al conseller Ferran Costa el qual ens ha anunciat que el Partit Liberal també emetrà un vot favorable, la qual cosa també agraïm. I també agraïm el caràcter constructiu que ha tingut la seva intervenció i, en nom meu i del ministre d'Educació doncs, agraïm la consideració que feu perquè no era una tasca fàcil poder arribar a un acord en aquesta escola com bé ha dit la consellera del Partit Demòcrata, la Sra. Meritxell Palmitjavila, tenint en compte que ja va tenir una experiència amb aquesta escola veient els patis com estaven i justament prenem nota també de les aportacions que ens ha fet la consellera Palmitjavila, doncs pel tema dels patis i de les escoles perquè és un tema que realment és molt important pels sistemes educatius tot i tenir aules i els complements doncs que estiguin bé.

I finalment, acabaria amb el Sr. Víctor Naudi que a més és l'únic vot de la Cambra desfavorable que ens parla d'una mala negociació, de precipitació. No sé si a vostè li preocupen els infants que estan escolaritzats, tampoc... penso que li preocupen igual que a tots nosaltres. Diu que estem pagant per sobre del preu de mercat, aquí es paga una repercussió de 555 euros el metre quadrat, pensem que no és una part excessiva vista la bona localització del terreny, és evident que hi havia una reserva de sòl en aquell espai però s'ha de dir que la unitat d'actuació aquella és una unitat d'actuació de sòl urbà consolidat i al ser sòl urbà consolidat només es podria fer una cessió econòmica, llavors el propietari està disposat a fer la cessió de sòl al comú perquè es pugui incorporar en aquesta parcel·la, i la parcel·la que nosaltres adquirim per ell té una classificació de sòl urbà consolidat amb un índex d'edificabilitat important i, ja li dic, una repercussió de 555 euros el m² vist que està a la partida del Solà i pròxima al Prat Gran que és molt cèntrica a Encamp, penseu que no és un preu elevat i pensem que qualsevol persona que estigui dins del món de la immobiliària pot entendre que no és una part important.

I finalment, dir-li que vostè deia que no ho havíem previst al pressupost quan ja sabíem que rescindiria el contracte; evidentment, ens van enviar que es rescindiria el contracte el que no sabíem era l'import de la negociació que hauríem de fer. Quin import haguéssim hagut de posar? El pressupost sense saber de quina manera s'arribaria a la negociació o quin tipus de negociació assoliríem, és a dir, nosaltres aquí el que sí que hem fet és que hem estat... portem des de què se'ns va enviar la carta, el ministre

d'Educació i jo mateix, amb converses amb la propietat i ells ens han manifestat la voluntat i torno a reiterar el meu agraïment a la propietat del centre perquè com bé he dit tots els terrenys de l'entorn són propietat de la mateixa persona i voldria dir que si aquesta persona s'hagués tancat en banda evidentment aquesta escola no hagués tingut pati mai més a la vida i hauríem hagut de buscar una ubicació per una altra escola i, evidentment el cost que haguéssim tingut hagués sigut molt superior. És a dir, respecto el seu vot desfavorable però lamento i torno a reiterar el meu agraïment a tota la Cambra pel vot favorable a aquest Projecte de Llei de crèdit extraordinari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, s'ha de recordar al Sr. ministre que a mi també em preocupa el futur dels infants tant o més que a ell o com a mínim igual.

Bé, dit això ja he dit a la meua intervenció que la finalitat d'engrandir i de disposar d'espais per més pati, per engrandir les escoles -en aquest cas l'andorrana d'Encamp-, sempre és una bona finalitat i quan més patrimoni tingui l'Estat ja hi estem d'acord. Ara, en el que jo no estic d'acord és de fer-ho de qualsevol manera i allò de "tot s'hi val". Una vegada més doncs l'actuació de Govern ens situa davant del fet acomplert; amb molt poc temps se'ns va comentar aquest posicionament, aquesta voluntat, vam estar parlant amb el Sr. ministre i jo vaig dir que no presentaria esmenes però això no vol dir que manifesti la meua opinió sobre el procediment i el procediment jo no el comparteixo en el sentit de dir de què primer el preu o el resultat d'aquesta valoració que vull remarcar que el peritatge per mi està ben fet però també dins del propi peritatge es fa esment d'una reserva quant a les condicions o les dimensions de la parcel·la i jo crec que això s'hauria de tenir en compte. I, per altra banda com he dit abans, més enllà del preu que vostè diu que és el preu de mercat, jo crec que el preu de mercat està per sota però s'ha de tenir en compte també les condicions de la forma o de la situació de la parcel·la. I per altra banda també, les condicions a més a més d'acceptar un lloguer per dos anys jo crec que no està ben negociat, jo crec que els

mecanismes urbanístics com a mínim s'haguessin hagut d'esgotar, no vol dir que segurament s'hagués acabat en resultats millors però si més no haver buscat o explorat d'altres vies, hi són, a nivell urbanístic conjuntament amb el comú, a nivell de conveni urbanístic, no sé si el resultat hagués estat òptim però si més no, haver explorat aquestes vies i n'hi ha d'altres.

En tot cas, torno a dir que el procediment per a mi no és acceptable i fins i tot, ens ho recordava el conseller López fa una estona, fins i tot hi havia un esment en el sentit de què la Intervenció General emetria alguna manifestació negativa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Molt ràpidament.

És veritat, agraeixo el fet de què no s'hagin presentat esmenes sinó hagués transcorregut el termini i el termini aquest de tres mesos doncs no s'hagués pogut respectar, però reitero que pensem que el cost no és elevat i a demés tenint en compte que amb l'acord assolit amb la propietat, la propietat no ens obliga ara a desmuntar, a tornar a deixar la finca en l'estat natural, que això ens hagués costat sobre uns 200.000 euros. És a dir, un cost és un cost que tenim de menys, un menys-cost, i penso que això també és de valorar.

El peritatge sí que parla de, bé, a dins del peritatge, doncs, hi ha moltes explicacions de la parcel·la, però jo li reitero. Si vostè en una zona urbana, en un sòl urbà consolidat pròxim, quan és l'únic propietari poder aconseguir aquest preu de negociació, que és el preu que hem tingut del peritatge, penso que és una bona oportunitat, no perdrà valor, a demés és una parcel·la que és de forma rectangular i ens permet ampliar el centre escolar sense cap tipus de problema.

Fins aquí el que li volia comentar, tot i lamentant, tornant a lamentar el seu vot desfavorable per la manca de previsió, com diu vostè.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, obrim tot seguit un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

26 vots a favor, 1 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Nomenament d'un membre suplent de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

S'ha presentat una única candidatura formulada pel Grup Parlamentari Mixt proclamada ahir per la Sindicatura i publicada en el Butlletí número 49/2017, del 21 de juny.

Demanaria a la Sra. Maria Martisella si pot donar lectura de la candidatura, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

La Sindicatura, d'acord amb l'article 84 del Reglament del Consell General, ha examinat la candidatura presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per al nomenament d'un membre suplent de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa i, atès que no ha estat formulada cap objecció dins el termini reglamentari, proclama el candidat següent: com a membre suplent al Sr. Víctor Naudi Zamora.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Bé, si no hi ha cap intervenció proposaria, doncs, l'elecció per assentiment del Sr. Víctor Naudi Zamora com a membre suplent de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa ens substituïció de la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

A la vista del resultat el declaro elegit.

Abans de continuar amb l'ordre del dia, suspenem la sessió durant 20 minuts.

(Se suspèn la sessió.)

(Són les 17.28h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 18.01h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5- Examen i votació del Projecte de llei de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 47/2017, del 19 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el M. I. Sr. Carles Enseñat reig, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 30 de maig del 2017, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme. Em correspon, doncs, avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 6, 13 i 15 de juny del 2017 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentat Projecte de llei li foren presentades 58 esmenes a l'articulat formulades pel Grup Parlamentari Mixt-SDP, 40 esmenes a l'articulat formulades pel Grup Parlamentari Liberal, 13 formulades pel Grup Parlamentari Mixt-PS, i 25 formulades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes que figuren a l'informe de la ponència: 68 esmenes es van aprovar per unanimitat; 6 esmenes van ser aprovades per majoria; 29 esmenes no es van aprovar; 20 esmenes van ser retirades; i 12 esmenes van ser retirades per

obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat.

D'altra banda, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha constatat que el títol del Projecte de llei apareix dues vegades, abans de l'exposició de motius que és el lloc adequat, i just abans de l'articulat, lloc inadequat. A més, aquest segon títol no coincidia amb el primer ni amb l'indicat en la carta de tramesa per part del Govern. Per tant, s'ha acordat per unanimitat suprimir aquest segon títol encara que no s'hagi presentat esmena al respecte.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers, parlant de cooperació, transparència i lluita contra el blanqueig, fa temps que em senten dir que Andorra ha entrat a l'escena internacional, i que hi ha entrat per quedar-s'hi, no fer-ho ens abocaria al nostre país al desastre. Quedar-s'hi, això sí, implica transparència, cooperació i compartir el treballar pels objectius comuns que es fixa a la comunitat internacional. I aquests objectius requereixen predisposició a qüestionar-se permanent, requereixen capacitat per evolucionar i també fortlesa per ser avaluats.

La Llei que avui se sotmet al Consell General és un clar exemple del que els hi acabo de dir. L'any 2000 Andorra va aprovar la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme. Des de llavors s'han aprovat 7 modificacions de la mateixa i avui, la que debatem, en serà la vuitena. També des de llavors, hem vist com Andorra ha participat i superat 4 processos d'avaluació, i de fet en aquests moments estem immersos en el cinquè. Hem pogut constatar com cada cop les avaluacions són més exigents i com els resultats de les mateixes no fan altra cosa que abocar-nos a noves revisions dels nostres compromisos i a nova legislació. Finalment aquests anys també ens han permès constatar com la confluència d'objectius entre organismes internacionals ha afavorit un alt nivell de coordinació entre aquests. Així, en el cas que ens

ocupa avui l'objectiu de la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme és abordat des del Consell d'Europa, el GAFI, la Unió Europea, el Banc Mundial o l'OCDE. Cap país és, ni pot ser, invisible a aquests organismes. Andorra tampoc.

I és que no ens cal ser invisibles ni passar de puntetes. Perquè Andorra vol ser i és un participant actiu i compromès en aquesta lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme. Arreu estem vivint moments delicats, convulsos, de molta incertesa, i tots els països democràtics tenim l'obligació de barrar el pas als que busquen el confort al marge de la llei, ens limiten la llibertat i fan de la violència el seu llenguatge. No hi pot haver posicions ambigües en aquesta matèria, o s'està al costat bo o no. El món ha de saber que aquest compromís per part d'Andorra és inalterable i està permanentment renovat. Cap país, cap país està lliure de poder ser violat pels que volen utilitzar les seves estructures públiques o privades al marge de la llei, el que marca la diferència és la capacitat de revoltar-se contra aquestes pràctiques i perseguir-les. Andorra ha donat mostres i ho seguirà fent que perseguirà amb fermesa i sense cap mena d'ambigüitat qualsevol intent de violar les nostres lleis que ens protegeixen del blanqueig.

La Llei que avui debatem és un pas més en aquesta lluita i no serà el darrer en la línia que haurem de fer en el futur.

Començava la meua intervenció referint-me a la Llei de cooperació penal internacional de l'any 2000. El primer que hem de destacar és que amb el present Projecte de llei se separen en dos textos els preceptes d'aquella Llei de l'any 2000. Així es mantindrà una llei que regularà tots els aspectes vinculats a la cooperació i ajuda judicial internacional i quedaran recollits en una altra llei, la que avui debatem, tots els aspectes específicament referits a la lluita contra el blanqueig que recollia fins ara el títol II de la Llei de cooperació penal internacional.

Aquesta nova Llei té dos objectius prioritaris:

La implementació adequada i efectiva dels estàndards internacionals en la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme expressats en les recomanacions del Grup d'Acció Financera (GAFI).

I un segon gran objectiu:

Incorporar les disposicions de la directiva de l'UE 2015/849 (coneguda com la quarta directiva) relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i alhora també, introdueix el reglament també de l'UE 2015/847 relatiu a la informació que acompanya les

transferències de fons; complint així amb dos compromisos que ja emanen de l'Acord Monetari entre Andorra i l'UE.

El conjunt d'aquests preceptes estableix com a eix vertebrador del sistema de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme una adequada gestió dels riscos i així ho recull el text presentat. Es tracta de poder detectar, avaluar i comprendre tots els riscos i, així, poder aplicar les oportunes mesures de prevenció i mitigació.

Per això ha estat molt important poder anar cobrint passos en base a la planificació i calendari pensats pels responsables de la UIFAND i per la comissió de prevenció del blanqueig. En aquest sentit vull destacar que ha estat cabdal no únicament de cara a la cinquena avaluació del Moneyval, que com els hi deia fa un moment ja s'ha iniciat, sinó també per poder aplicar amb plena efectivitat des del primer moment la llei que avui debatem haver fet durant els anys 2016 i principis del 2017 l'estudi nacional de riscos. Aquesta és una peça clau per poder dur a terme l'adequada gestió dels riscos que els hi deia fa un moment.

No vull entrar a fer un detall exhaustiu de les moltes novetats que la llei ha introduït, però sí que cal destacar-ne alguns:

El nou text aprofundeix en les mesures orientades a l'adequada detecció, avaluació, comprensió i mitigació dels riscos

Reforça les mesures de diligència deguda i defineix els subjectes obligats que les han de prendre.

Fixa els procediments interns i la formació que han de seguir els subjectes obligats.

Amplia les mesures a aplicar a les persones políticament exposades ja siguin nacionals o foranes.

Regula la informació sobre beneficiaris efectius d'entitats jurídiques andorranes.

Fixa les obligacions de fer declaracions de sospita, així com el tractament que s'ha de donar a aquesta informació.

Amplia la informació que ha d'acompanyar les transferències de fons tant pel que fa a l'ordenant com al beneficiari.

En coherència amb la legislació penal s'amplia el període de conservació de documents i es regula la protecció de dades.

Es reforça tot el procés de declaració de transport transfronterer de diners en efectiu, etc., etc.

En definitiva, senyores i senyors consellers, una bona llei, nous reptes, noves obligacions que em porten a insistir en la necessitat que tots tinguem molt present que cal seguir dotant de mitjans els òrgans

competents en la matèria i molt especialment la UIFAND. No és fàcil trobar-la, hi ha poques persones especialitzades en la matèria i estan molt buscades al mercat. Per tant lluitem contra la escassetat, sovint contra la impossibilitat de competir amb altres ofertes, i contra la paradoxa que al cap dels anys les persones que han treballat en aquest organisme són molt reconegudes, i per tant reclamades des del sector privat o des d'altres organismes.

De fet, aquests mateixos dies hem viscut un exemple del que els hi dic. I l'expresso amb satisfacció tot i haver estat la pèrdua d'una persona important dins de l'estructura de la UIFAND. Una de les responsables de la UIFAND, que havia fet tota la seva trajectòria professional en aquest organisme, acaba de ser contractada pel Banc Mundial després de superar un concurs internacional amb centenars de persones. Hem d'estar contents, per primer cop tindrem una persona andorrana en aquest organisme i se'ns referma la qualitat dels professionals que treballen a la UIFAND. Però també es posa de relleu que era important, tal i com fa la llei dotar d'agilitat i autonomia aquest organisme per poder configurar els seus equips, i per poder guanyar eficàcia, eficiència en les seves actuacions.

Els hi deia fa un moment, sincerament crec que després del treball en comissió ha quedat una bona llei en la línia dels objectius fixats pel Govern en el projecte i que ens permet complir amb els compromisos adquirits amb la comunitat internacional i especialment amb el Moneyval i l'UE.

Voldria fer un únic esment a una qüestió que proposava el projecte i que finalment ha quedat desestimada. La limitació a fer transaccions en efectiu per un valor superior a 30.000 €. Val a dir, i així ho vaig fer saber als membres de la comissió, que aquest no era un aspecte requerit ni per l'UE ni pel GAFI i, de fet molts països no el tenen incorporat. Per tant no altera en res els objectius de la llei. I és cert i menys encara s'alteren aquests objectius tenint en compte que sí que s'ha inclòs, com aquí no podia ser d'una altra manera, el precepte de la quarta directiva en el que s'estableix l'obligació d'identificar qualsevol persona que faci una transacció per damunt dels 10.000 en efectiu.

Tot i així el Govern creia i creu que era una bona mesura, una mesura complementària a les que ja preveu la llei i que no alterava en res l'activitat comercial, i en canvi reforçava el missatge que un dels aspectes fonamentals en la lluita contra el blanqueig és la traçabilitat dels diners.

Ja per anar acabant Sr. síndic, vull, una vegada més en un projecte d'aquesta naturalesa, agrair la

cooperació i voluntat de diàleg de tots els grups parlamentaris així com la predisposició a respectar i poder complir els calendaris als quals està subjecta Andorra en l'àmbit internacional. I alhora em vull disculpar davant de tots els membres de la Comissió de Finances en nom meu i de tots els que han treballat en la redacció del projecte. Aquest contenia un nombre injustificat d'errors de tipografia, d'ortografia i de concordança. Ni l'extensió del text, ni la seva complexitat, ni el treball en base a textos en altres idiomes, ni el fet d'haver treballat en moltes versions en poc temps justifiquen aquest fet. En som conscients i farem el necessari perquè això no torni a passar.

Sres. i Srs. consellers, fa tot just una estona han aprovat per unanimitat la llei d'assegurances. Permetin-me expressar el meu desig i el del Govern que això també passarà amb aquest projecte. No tinguin cap dubte de la importància del missatge que llença al món el nostre país cada cop que el Consell General aprova per unanimitat lleis que formen part de l'esquelet del compromís d'Andorra amb la transparència i la cooperació internacional i que reforcen la voluntat d'assumir els estàndards de les millors pràctiques en aquesta matèria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Comencem les intervencions per part dels grups.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, pel Grup Mixt.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Segons la memòria justificativa del Projecte de llei que tractem avui, aquest recull l'evolució dels estàndards de l'OCDE en aquesta matèria i alhora les millores que se'ns demana per part d'aquest organisme a partir de l'experiència pràctica després de set anys d'intercanvis a la demanda d'Andorra i de l'aparició de les demandes grupals.

Les propostes que han promogut aquesta modificació en definitiva, donen resposta a l'experiència pràctica dels darrers anys i a les noves exigències fruit de l'evolució de la cooperació en matèria fiscal i que el ministre ja ha detallat anteriorment.

De la mateixa manera cal destacar que Andorra es sotmet a revisions periòdiques per part del MONEYVAL i per poder ser efectius resulta fonamental una adequada i efectiva implementació dels estàndards internacionals incorporant alhora les recomanacions del GAFI i també amb la transposició de la normativa comunitària en la matèria.

Amb totes aquestes recomanacions s'aconsegueix un eix únic en el sistema de blanqueig i del finançament del terrorisme que permet una detecció, avaluació i gestió dels riscos de forma adequada.

Segons la revisió de l'informe de la comissió, s'han corregit certes errades gramaticals i altres millores en el redactat que fan que el text resultant sigui positiu.

Per aquest motiu, el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei que avui es sotmet a votació consolida el nostre país en el ferm compromís que els diferents governs vénen honorant d'ençà de la Declaració de París, -hi feia referència fa una estona-, en el sentit d'adoptar les mesures de transparència i d'homologació del nostre sistema financer i fiscal i en aquest cas d'adopció de les mesures per lluitar contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

El desplegament de l'acord monetari, el seu calendari i els compromisos citats comporten les corresponents avaluacions i més concretament la primera part del procés del MONEYVAL prevista per al mes vinent.

Tot i que el Govern n'era sabedor d'aquest calendari, una vegada més i tal com ja semblava esdevingut ús i costum, l'executiu ha tramitat en un termini de temps excessivament ajustat el Projecte de llei al Consell General.

Tant és així que de les 58 esmenes presentades per SDP sobre un total de 91 articles, 49 esmenes eren de caràcter formal, de correcció d'errors posant de manifest que ni tan sols ningú per part de l'executiu es va dignar a fer una darrera lectura del text. En una matèria tan delicada com aquesta, en la qual els estaments internacionals ens analitzen de prop, calia ser més rigorosos senyors del Govern. Bé, el ministre Cinca fa una estona s'ha disculpat quan l'honora i esperem que serveixi d'un exemple a no seguir per a un futur, no?

Tot i així en el seu dia per part d'SDP es van presentar 58 esmenes al text de les quals 45 foren aprovades per unanimitat, 2 foren transaccionades i aprovades per unanimitat, 5 no foren aprovades i 6 foren retirades.

Per tot l'exposat, el meu vot serà favorable al Projecte de llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, pel PS, Sr. Gerard Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, sotmetem a consideració de la Cambra el Projecte de llei de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme.

Aquesta nova llei, que deroga les disposicions vigents en aquesta matèria al Principat, té per objectiu implementar en el nostre ordenament els darrers principis internacionals en matèria de lluita i prevenció contra el blanqueig de diners i del finançament del terrorisme i alhora refondre en un text específic la legislació aplicable en aquesta matèria; així, com ens ho recordava el Sr. ministre, s'incorporen tant les disposicions normatives de la Unió Europea, -donant així compliment als compromisos adquirits en el marc de l'Acord monetari amb la Unió Europea-, com les darreres recomanacions del GAFI, -donant així compliment als compromisos i recomanacions rebudes per Andorra en el marc del Moneyval.

Breument, per quant ja s'ha explicat, destacaré que la llei defineix els subjectes obligats, complementa les mesures de prevenció i diligència, i els procediments de declaració de sospita avui existents, regula el funcionament de la UIFAND, i estableix el procediment sancionador pels casos d'incompliment de la llei; tot el que actualitzat i ampliat, com ho deia, d'acord amb les recomanacions i pràctiques internacionals.

L'anàlisi de les diverses esmenes presentades pels grups parlamentaris ha permès millorar el text, de manera que es pugui acomplir els compromisos internacionals i alhora adaptar aquesta norma a les necessitats del nostre país. Vull agrair el treball de diàleg en comissió sobre el text; els debats generats han sigut positius i han permès consensuar posicions en molts aspectes de manera a tancar el text definitiu mantenint l'equilibri esmentat: implementació de principis internacionals i adaptació a les necessitats i casuístiques del nostre país; i alhora incorporació d'un text prudencial per adaptació a les noves obligacions.

Vull destacar tanmateix, i el ministre ens en feia esment, l'eliminació en període d'esmenes de la prohibició d'efectuar pagaments en efectiu per sobre de 30.000 euros. A parer dels socialdemòcrates aquesta mesura que s'introduïa en el Projecte de Llei presentat pel Govern constituïa una bona mesura, era proporcionada i adaptada a la càustica del nostre país. Creiem que la mateixa donava un missatge positiu al món en relació al compromís del Principat enfront de la lluita contra el blanqueig de diners i finançament del terrorisme, reforçant així la nostra credibilitat enfront el món. Cert és que, com el ministre ens ha exposat i com també es va debatre en comissió, que aquesta limitació de comerciar amb efectiu no provenia de cap recomanació internacional, però seguim pensant que perdem una ocasió d'avançar-nos als esdeveniments i exigències, d'evitar haver d'anar a remolc de les recomanacions internacionals i de reforçar encara més la credibilitat del nostre país enfront el món. No pretenc fer un debat sobre aquesta qüestió, al cap i a la fi menor en el conjunt del text que sotmeten a consideració, però creia convenient deixar la posició dels socialdemòcrates al respecte.

En qualsevol cas les modificacions introduïdes en matèria de lluita contra el blanqueig de diners i finançament del terrorisme responen a la necessitat d'Andorra d'acomplir els compromisos internacionals adquirits i creiem que amb l'aprovació d'aquesta Llei Andorra tornarà a honorar aquells compromisos front els organismes més exigents en matèria de lluita contra el blanqueig de fons, i alhora seguirem avançant en el camí endegat cap a la transparència internacional.

Finalment, i també fer referència tal i com ho han fet els consellers que m'han precedit, no puc deixar de destacar la nota més dissonant en la tramitació del present Projecte de Llei, i reprotxar al Govern el cert grau de deixadesa en el redactat del text presentat. I és que gran nombre de les esmenes treballades han estat per correcció d'errors de remissió dins la norma o d'errors ortogràfics o semàntics; creiem que no és de rebut la tramitació d'un text en aquests termes, i menys encara un text com el que debatem que serà objecte d'anàlisi per part dels organismes internacionals que efectuen el monitoratge periòdic en matèria de blanqueig de diners.

Els socialdemòcrates som conscients que cal complir els compromisos internacionals i que cal posar tots els esforços necessaris per fer-ho, de fet sempre hem col·laborat en aquests aspectes. Tanmateix creiem que amb presses no s'obtenen millors resultats, i que cal prendre el temps de treballar adequadament les normes que volem

implementar. Demanem doncs al Govern ser curosos en el futur i més diligents en aquest aspecte.

Agraeixo per això, el *mea culpa* fet pel ministre en aquest aspecte i prenc nota del compromís adquirit per evitar aquesta situació en el futur.

I acabo, simplement manifestant que els consellers socialdemòcrates votarem favorablement a l'aprovació d'aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Liberal. Té la paraula el conseller, Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans de començar també afegir-me al que acaba de dir el conseller, Gerard Alís. S'accepten les disculpes, només faltaria, però evidentment fora desitjable que no hagués passat, no?

Per entrar en matèria i per anar ràpid doncs evidentment ja s'hi ha aprofundit. El blanqueig i el finançament del terrorisme no és una cosa que passi en el si d'un país sinó que és quelcom que passa a nivell internacional i, per tant, les aplicacions normatives que s'han de fer als països han d'estar d'acord amb allò que s'està regulant a nivell internacional. Per això entenem, i ho entenem tots, que ens hem d'adaptar a allò que diu el GAFI.

Així mateix la Directiva 849/2015 també va en aquesta línia en reforçar l'eficàcia de la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme; i també no hem d'oblidar, com acabem de dir, que hem d'honorar l'Acord monetari i adoptar aquelles mesures apropiades ja sigui en transposició directa o totes aquelles mesures equivalents per ficar-nos d'acord amb aquesta normativa internacional que cada dia està més present a Europa.

No oblidem també, també se n'ha parlat, que com a membres del Consell d'Europa i com a membres evidentment del Moneyval estem subjectes a valoracions periòdiques i que disposar dels sistemes eficaços per lluitar contra el blanqueig i el finançament del terrorisme doncs no fa més que reforçar la nostra posició. I evidentment tot allò que fa Andorra en els successius governs per reforçar aquesta imatge i donar un missatge a la comunitat internacional, a la comunitat financera que estem en aquesta línia, com s'està demostrant darrerament, no és més que positiu.

A nivell de les esmenes volia destacar, de les esmenes del Grup Liberal, que sí que se'ns han aprovat 10 esmenes, no se'ns han aprovat 20 però n'hem transaccionat 5. Vagi per endavant, com ha dit el ponent, que l'ambient de la comissió ha sigut de treballar, de treballar colze a colze i de treballar amb ganes.

En volia destacar un parell o tres. Ara parlaven també els companys consellers que per un costat, i amb això discrepem però això no vol dir que votem diferent, amb el límit en el topall superior de la limitació de pagaments en efectiu. Entenem que en països de la Unió Europea, com per exemple Alemanya, on l'efectiu no està limitat sempre i quan es prenguin les mesures i diligències degudes i s'identifiqui al pagador, etc, etc, no cal ficar un topall superior, no? En aquest sentit creiem que la posició del topall que s'ha eliminat de la Llei en aquest sentit és favorable, però així mateix el límit inferior, és a dir, a partir de 10.000 euros que sí que s'han d'aplicar mesures de diligència deguda, és a dir, pagaments per sota de 10.000 euros en efectiu diguéssim, per dir-ho planerament, no s'ha d'identificar aquella persona que paga a no ser que faci pagaments successius en què la suma superi els 15.000 euros. Però per anar al gra, nosaltres pensem que potser estem sent els primers de la classe i és evident que l'1 d'octubre ha de quedar aplicada la quarta directiva o transposada aquí a Andorra i per això s'aplica aquesta limitació de 10.000 euros en efectiu per aplicar mesures de diligència deguda, és a dir, per exemple identificar aquella persona que paga.

Però, ja li donarem temps al temps i a veure si l'1 d'octubre tots els països per exemple de la Unió apliquen aquesta mateixa mesura que pensem que no va en concordança al 100% amb el comerç d'Andorra on diversos sectors estan rebent pagaments d'entre 10.000 i 15.000 euros i els comerciants ens han dit que això els perjudica una mica.

Avui en dia només la República de Txèquia i Àustria estan aplicant el topall dels 10.000 euros, la resta de països encara no, i evidentment hi ha temps fins l'1 d'octubre però ja veurem si hem sigut els primers de la classe o realment tothom ho està aplicant.

També a nivell de l'estudi de risc individualitzat vam parlar en comissió, pensem que en una esmena que vam fer, que aquest estudi de risc per part del subjecte obligat, és a dir l'empresari que està practicant l'estudi de risc amb aquell client que té, hauria de ser una mica proporcional a la naturalesa i mirar per l'empresari que està practicant aquest estudi de risc.

És veritat que la Llei contempla que la UIFAND pot dictar mesures que han de ser proporcionades. El que nosaltres volíem és que la Llei digués que les mesures han de ser proporcionals a la mida de l'empresa i a la facturació de l'empresa i a les seves possibilitats i naturalesa.

És veritat que la UIFAND pot dictar, nosaltres volíem que la llei ho digués clarament.

I després, també com a última esmena que voldria destacar, ens hagués agradat rebaixar el límit dels anys pels quals s'ha de guardar la documentació, a 5 anys, més 5 en cas d'una pròrroga. Malgrat això, que inicialment era molt superior, ho hem transaccionat a 10 més 5.

En definitiva, tot i que pensem que no respecta tota la idiosincràsia del país, com he dit, de respectar els compromisos, tant del GAFI, del Moneyval, i de l'acord monetari, votarem favorablement a la Llei que avui tenim aquí al Consell General.

I també volia, com s'ha fet amb la Llei d'assegurances, felicitar-nos del bon ambient de la comissió, i també crec que ho puc dir en nom dels consellers companys, l'equip de Casa de la Vall, del Consell General, sobretot a l'Erick Garasa i a l'Eulàlia Rich, i a totes les persones que no són tan conegudes a la llum pública però que estan al darrera ajudant-nos, que crec que tots sabem que en aquesta última època se n'han fet un tip, que han tingut molta feina i crec que és d'agrair tot el que han fet.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

La implementació dels estàndards internacionals de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i contra el finançament del terrorisme, és i ha de ser una prioritat nacional.

Fruit de la signatura de l'acord monetari entre el Principat d'Andorra i la UE, el nostre país es va comprometre a implementar la directiva 2015/849 del Parlament i del Consell relativa a la prevenció de l'autorització del sistema financer pel blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, així com el reglament 2015/847 del Parlament i del Consell relatiu a la informació que acompanya les transferències de fons.

Aquestes estableixen entre altres un límit màxim en relació al pagament en efectiu. A partir d'un import determinat, 10.000 euros en diners en efectiu, es requereix que la persona s'identifiqui de forma efectiva per evitar així el blanqueig de capital. Cal recordar que aquesta norma és d'obligat compliment per tots i cadascun dels països d'Europa, i com vam poder discutir en l'última trobada entre Andorra, Mònaco i San Marino, tots els països han modificat o estan tramitant la modificació del seu ordenament jurídic per tal d'establir aquests límits.

D'altra banda, cal recordar que aquest requeriment ha estat assenyalat en l'avaluació que el MONEYVAL fa de forma periòdica al nostre país en tant que membres del Consell d'Europa.

Per resumir, el que segurament és el punt més important de la Llei, si el Consell General aprova el text sotmès avui, els clients que vulguin pagar amb diners en efectiu compres superiors als 10.000 euros s'hauran d'identificar. Cal remarcar aquí que en línia amb molts països d'Europa, com poden ser Regne Unit, Alemanya, Suïssa o Luxemburg, Andorra no limita el màxim permès, sempre i quan existeixi aquesta identificació efectiva a partir dels 10.000 euros.

Deixi' m posar un exemple per tal que s'entengui millor. Avui en dia a Espanya una persona pot pagar amb diners en efectiu fins un màxim de 1.000 euros. A partir d'aquesta xifra s'ha d'identificar per tal que els organismes que s'encarreguen de la lluita contra el blanqueig puguin tenir la informació i, en tot cas, actuar quan ja hi hagi indicis suficients de delictes per part d'una persona o un grup criminal.

Tornant al cas que ens ocupava, i com deia, tota persona que pagui en efectiu més de 1.000 euros s'ha d'identificar, però existeix un segon límit, una segona condició: no es pot, està prohibit, pagar més de 2.500 euros en efectiu. Resum, a Espanya es pot pagar fins a 1.000 euros en efectiu sense cap tipus d'identificació, i entre 1.000 i 2.500 identificant-se. A partir dels 2.500, els comerços no poden acceptar cobrar en efectiu.

Altres països com els que citava abans: Luxemburg, Suïssa, Alemanya o Regne Unit, entre altres, tenen un criteri distint, aquests compleixen la norma europea limitant a 10.000 euros el que es pot pagar en efectiu, i a partir d'aquesta xifra i sense cap límit màxim, el comprador sempre s'ha d'identificar.

Aquest és el model que es presenta avui, fruit de l'esmena del Grup Liberal, que pensem millora el text inicial i no limita al màxim que es podrà pagar en efectiu sempre que a partir dels 10.000 euros s'identifiqui al comprador.

Pensem, i així ho vam fer saber en comissió, que Andorra ha de complir tots i cadascun dels compromisos internacionals que tingui però que no cal passar tampoc a l'autorestricció més enllà de les nostres obligacions. Deia el Sr. Alís que anàvem a remolc; nosaltres entenem que el tren d'Alemanya, Suïssa, Regne Unit o Luxemburg no és en cap cas un remolc i que, en tot cas, seria anar a remolc o anar a les vies del tren just, just al límit fins que el tren passa i t'aixafa el que amb anterioritat s'havia fet a Andorra que era aprovar potser els últims de la cua les lleis que aprovava, o les normes que aprovava el Parlament Europeu o les recomanacions del MONEYVAL o del GAFI.

En aquest cas, nosaltres entenem que el remolc -si vol dir-li així- d'Alemanya, Suïssa, Luxemburg és un bon remolc i quan la Unió Europea estableixi noves normes, en tot cas, igual que Andorra ho farà, ho farà també Alemanya, ho farà també Suïssa, ho farà Luxemburg i ho farà el Regne Unit.

Per acabar, fer palesa a la gratitud envers tots els grups polítics representats a la Comissió de Finances per la predisposició d'accelerar al màxim la tramitació d'aquest text sempre dins dels terminis raonables per un estudi acurat de la Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part del Govern...

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Primer, no pot ser d'altra manera, els hi deia abans que encarava el debat amb l'expectativa, amb l'esperança de què tindríem un vot unànimе en aquesta Llei, tal com ha passat també amb la Llei d'assegurances, és així i per tant el meu agraïment i la meva reiteració de què aquests són els millors missatges, els més implacables més enllà de qualsevol discurs que pot fer Andorra a la comunitat internacional.

Segon, una qüestió molt puntual. S'ha de centrar ni tan sols en el fons del tema dels 30.000 euros. Crec que el Sr. Carles Enseñat ho acaba d'explicar amb molt de detall. Ja he explicat que el Govern mantenia que era una bona mesura però també penso que ha quedat ben entès que aquesta no era una qüestió que posés en dubte el compliment d'allò que preveu la Quarta Directiva i les Recomanacions del GAFI. Per tant, no crec que se n'hagi de fer més qüestió ni abundar-hi més.

Per contra, el Sr. Carles Naudi en la seva intervenció sí que ha fet una reflexió genèrica que em sembla que és important que la comentem, i és aquest concepte de si convé, o no, a Andorra ser els primers de la classe. Jo crec que no es tracta ni de ser els primers de la classe ni de ser els últims, el que es tracta és que amb naturalitat anem assumint els compromisos i la legislació internacional al ritme en què es va elaborant. Fins ara, de manera sistemàtica anàvem a remolc. No sempre, a més a més, era criticable senzillament era una qüestió de possibilitat material, no sempre Andorra té la capacitat d'anar al ritme que imposen els organismes internacionals i menys encara quan ja porta retard. Andorra en aquest moment, la gran diferència és que ha escurçat moltíssim o ha eliminat en la seva totalitat aquest retard, per tant ara és important que s'observi que anem al mateix ritme que la immensa majoria dels països.

Fa tot just deu dies, molts de vostès ho saben, vaig tenir l'ocasió de participar a la signatura del conveni promogut per l'OCDE conegut com MLI, un conveni que fa referència als convenis de doble imposició. Allà, els responsables de l'OCDE, els responsables del Global Fòrum es van ocupar de fer-me destacar, de fer-me arribar la satisfacció de veure que per primera vegada ja participàvem en la signatura el dia de la cerimònia en què ho feien tots els països, no més tard, no en aquella cerimònia amb una declaració d'intencions dient: "assumim que acabarem signant aquest compromís", sinó que a la primera cerimònia, en la que estaven signant pràcticament setanta països, en la que signaven tots els països d'Europa, en la que signaven tots els petits països d'Europa, Andorra també hi participava en aquella cerimònia.

Aquest és el camí i aquest és el missatge que hem d'enviar i que hem de consolidar. Per tant, no és un tema de voler ser un alumne avantatjat i anar per davant de la resta, es tracta d'anar al ritme de la resta perquè a més a més jo crec que això és inqüestionable, la vulnerabilitat d'Andorra a no anar a aquest ritme és molt superior a la d'altres països com els que s'ha esmentat aquí, que per la seva pròpia potència, per formar part del G20 o per demés, doncs segurament tenen un marge de maniobra més gran que el nostre.

Per tant, penso i més amb un debat de dos mesos que la qüestió no és ser el primer de la classe, la qüestió és senzillament complir i en aquest sentit penso que ens podem sentir tots satisfets perquè tots hem apuntat en la mateixa línia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només en relació al tema d'anar a remolc o no.

Jo crec que he explicat que no volia fer el debat del tema dels 30.000 euros, però crec que era una qüestió important per deixar clar la nostra posició. He dit que no era la qüestió essencial del text i que l'important era la implementació d'altres mesures. Però en tot cas, i aquí aprofitaré una mica la intervenció que va fer el Sr. ministre, que una mica m'ha citat la cosa.

El discurs precisament és aquest, és si hem de ser els primers o no de la classe. Creiem que aquesta mesura era bona per reforçar la credibilitat d'Andorra front al món. I no es tracta d'anar a remolc d'Alemanya, França o de qui sigui. Es tracta de què la nostra situació venint d'on venim i amb l'esforç que hem fet, hem de demostrar el nostre compromís en avançar en aquests temes i avançar-nos als esdeveniments i no haver d'implementar mesures a corre cuita un cop se'ns fan les recomanacions. I aquest és el sentit de parlar d'anar de remolc i d'evitar-ho. Simplement és això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Seguiré amb el que acaba de dir el Sr. Alís i potser se m'ha interpretat malament.

En relació amb el 15 o els 10.000 euros de pagaments en efectiu, aplicant o no mesures de diligència deguda, quan expliquem la idiosincràsia del país i tots més o menys ho sabem, hi ha molts sectors a Andorra, si més no, no són pocs on hi ha clients provinents d'arreu del món que porten efectiu i que fan compres superiors als 10.000 euros. Aquests comerciants ens han manifestat la seva inquietud perquè tenen por que aquests clients si els hi demanes el passaport doncs no vulguin fer la compra. Sense que això vulgui dir que són gent

estranya ni delinqüents. Senzillament, hi ha gent que vol l'anonimat pels motius que siguin.

Com afectarà això al comerç del país?

Ja ho veurem, esperem que no tingui afectació.

Ara bé, torno a dir, avui dia només a Àustria i a la República Txeca estan aplicant aquesta quarta directiva i ja veurem fins a l'1 d'octubre què passa. No aplicar-ho abans que altres països, o perdó, millor dit, aplicar-ho simultàniament en altres països de la Unió Europea, no vol dir anar de remolc. Vol dir anar al mateix ritme que ells. I quan estem no poc acostumats a fer modificacions legislatives quan ens ha fet falta, tampoc veig que fos un gran problema quan a la comunitat internacional, ja sigui el MONEYVAL, el GAFI se li diu, això ho aplicarem simultàniament quan ho apliquin la resta de països de la Unió. Perquè el sector comercial andorrà requereix això. El sector comercial andorrà ara mateix té una limitació del 50% inferior de l'acceptació d'efectiu del previst. I també s'ha de dir, i si no és així Sr. Jordi Cinca corregeixi'm, el GAFI sí que accepta 15.000 euros en les seves mesures. És la quarta directiva que ho ha baixat a 10.000. Per tant, no estem tan allunyats de tot allò que internacionalment està marcat quan el GAFI preveu 15.000 euros. Aleshores, demanar de mantenir-nos amb els 15 durant tot aquell temps que pot beneficiar el comerç andorrà fins que el gruix de països s'hi adapti i nosaltres ho fem simultàniament. Si m'he explicat malament doncs és per això que ho estic explicant ara i em volia corregir que hem d'anar al mateix ritme que els altres. Ser el tercer país d'Europa, doncs està molt bé, evidentment. Som un alumne avantatjat, però espero que això no tingui connotacions negatives per al comerç del país. Només era això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Molt ràpidament i perquè m'ha interpellat directament el conseller Carles Naudi. Jo crec que l'enfoc que fa no és del tot correcte. Però insisteixo, no em sembla un tema major, sobretot perquè estem parlant del mes d'agost i del mes de setembre. Aquesta llei avui s'aprova, s'ha de publicar al butlletí, entrarà en vigor, estem parlant del mes d'agost i mes de setembre.

Sí que i així ho vaig manifestar a diversos consellers quan me'n van parlar, em semblaria un mal missatge dir als organismes internacionals i especialment a la Unió Europea que ja assumim la quarta directiva però que en aquest aspecte només l'assumirem d'aquí dos mesos perquè d'aquesta manera acabem de donar una mica de coll al comerç en relació a aquests hipotètics clients, als quals vostè hi fa referència.

Em sembla que tot plegat no estava justificat i en aquest sentit em vaig expressar.

Vostè diu que només hi ha dos països que estan aplicant la quarta directiva. La quarta directiva com bé ha dit és d'aplicació a partir de l'1 d'octubre. Per tant, no en tinc cap dubte que hi haurà moltíssims països de la Unió Europea que l'estaran aplicant a partir d'aquesta data, però és que amb independència de la quarta directiva, hi ha països, -de fet ens ho ha explicat el Sr. Carles Enseñat-, Espanya n'és un exemple, que tenen les seves pròpies mesures, tenen la seva pròpia política de seguiment de l'efectiu i per tant, ja tenen abans d'entrar en vigor la quarta directiva, mesures més agressives, més contundents que les que preveu la pròpia quarta directiva. Al final si tu vols anar més enllà d'aquesta quarta directiva, tens la llibertat de fer-ho i molts països que també formen part de la Unió Europea i que aplicaran la quarta directiva, han decidit fer-ho d'aquesta manera. Per tant, no és ben bé com vostè expressa, però insisteixo, no crec que aquest sigui el debat. El debat és que Andorra té un acord monetari signat, aquest acord monetari diu que hem d'aplicar la quarta directiva amb un calendari que en tot cas el fixa la tardor d'aquest any 2017. Vinculat a la quarta directiva tenim totes les recomanacions del GAFI. Tot això forma un paquet que és imprescindible per començar a enfocar el que és la cinquena avaluació. Com vostè sap la cinquena avaluació del MONEYVAL ja no només està centrada en el tema de si la nostra legislació compleix sinó que està centrada amb quin nivell d'eficàcia tenen les mesures que legislativament hem establert. Per tant, li hem de donar temps a què tot això es vagi assentant, és cert. Però abans tinguem les lleis, abans podrem superar aquesta cinquena avaluació. I és important que ho puguem fer i que ho puguem fer amb la millor nota possible. Per tant, penso que estem fent el correcte, i vist l'abast d'aquesta llei que és molt ampli, coincideixo amb alguns consellers que s'han expressat en aquest sentit, -ho feia el Sr. Alís en particular. Aquest és un tema menor, l'important és que estem passant aquesta llei. Aquella restricció que nosaltres havíem posat en el projecte de llei, que ja he defensat i que no era imprescindible. Doncs, els consellers han

decidit no acabar-la contemplant, no passa res. La llei és igualment bona, però en tot cas en allò que sí que està establert a la quarta directiva o a les recomanacions del GAFI, em sembla que és un fals debat a veure si es pot aplicar dos mesos abans o després. El debat no és aquest, el debat és que hi ha voluntat d'aplicar-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha cap més intervenció per part dels consellers i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia.

6- Moció instant al Govern a revocar la declaració com a projecte d'interès nacional de la construcció d'una plataforma esquiable al peu de la pista Avet de l'estació Soldeu - El Tarter, així com d'un aparcament soterrat que presti funcions logístiques quan es desenvolupen competicions d'esquí d'alt nivell internacional donada que aquesta declaració no és conforme amb la legislació vigent.

La Moció fou publicada en el Butlletí número 46/2017 del 16 de juny, i no s'hi ha presentat esmenes.

Per defensar la Moció presentada pel M. I. Sr. Pere López juntament amb els M. I. Srs. Gerard Alís Eroles i Rosa Gili Casals, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, intervé el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Un cop efectuada una demanda d'informació i les preguntes escaients en la sessió del passat dijous, els tres consellers del PS hem decidit presentar una moció de revocació de la declaració com a projecte d'interès nacional de la plataforma esquiable i del pàrquing al poble de Soldeu, perquè com s'ha explicat, entenem que aquesta no és legal, seria contrària a la Llei i per tant, seria arbitrària i discrecional.

Al nostre entendre, el debat d'avui és un debat fins i tot diríem simple i senzill a diferència d'alguns debats com els que acabem de tenir ara sobre matèries prou complexes i tècniques, al nostre entendre el que és o el que pot ser o el que no pot ser un projecte d'interès nacional, no deixa massa marge a dubte.

Deixi'm perquè avui del que estem parlant és precisament de legalitat i de compliment de legalitat, que llegeixi o que torni a llegir alguns dels articles de la Llei general d'ordenament del territori, en concret l'article 10 que estableix quines són les competències del Govern, i en el que diu: "que correspon al Govern redactar les directrius d'ordenació, els projectes d'interès nacional, els plans sectorials i continuar amb la redacció de l'article".

També penso que és important tornar a llegir, perquè ho hem fet aquests dies, l'article 61 quan de manera molt clara especifica quins són aquells projectes que poden ser objecte de projecte d'interès nacional i, en concret, es refereix a la construcció d'infraestructures viàries i de comunicació, a l'execució de la política hidràulica de sanejament i energètica, a la lluita contra la contaminació i a la protecció de la natura i també a la dotació de serveis de caràcter sanitari, assistencial, educatiu, cultural, administratiu, de seguretat i de protecció civil.

Finalment, l'article 63 és encara més clar i més concret quan estableix que els projectes d'interès nacional són redactats i aprovats pel Govern.

Més enllà, fins i tot, del que deixa ja prou clar la pròpia Llei d'ordenament del territori, el Pla d'urbanisme del Comú de Canillo és fins i tot encara més clar i més concret, també és una norma aplicable en aquest cas.

L'article 18 de les normes del Pla d'ordenació del Comú de Canillo, en el seu punt 4, diu: "*Correspon al Govern l'execució dels projectes d'interès nacional*". Fins aquí, res de nou, és exactament el que diu la Llei. Però encara hi fa un afegit que deixa més clar el contingut d'aquest article, diu: "*Mitjançant el Ministeri d'Ordenament Territorial o bé del ministeri competent per raó de la matèria*". Per tant, deixa poc marge de dubte de qui és el qui pot redactar i executar un Projecte d'Interès Nacional.

També em volia referir a l'article 23 també d'aquesta norma... de les normes d'ordenació del Pla d'urbanisme del Comú de Canillo en l'apartat 4. L'apartat 4 diu: "*De conformitat amb l'article 61 i 66 de la LGOTU queden exempts de llicència comunal en l'apartat A, diu les obres i treballs relatius a projectes d'interès nacional promoguts pel Govern*".

Aquesta qüestió de la llicència urbanística ens sembla que també és una qüestió que és d'interès en aquest debat que avui ens ateny. Queda clar en la

diferent legislació que quan el Govern fa un Projecte d'Interès Nacional, aquest no queda subjecte a llicència per part del comú. Aquesta legislació que és una legislació existent a Andorra i també existent a altres països té tota la seva lògica per evitar un conflicte de competències fàcil d'entendre. Si el Govern decideix de fer un Projecte d'Interès Nacional i el comú en concret on es fa aquell projecte i posa traves amb l'atorgament de la llicència urbanística, aquest projecte no podria tirar endavant.

En el cas que ens ateny aquest és, al nostre entendre, una nova il·legalitat o irregularitat d'aquesta tramitació per quan un projecte fet pel comú és el propi comú el que s'eximeix d'aquesta llicència i per tant no hi ha l'actuació de dues administracions, el que al nostre entendre és irregular i genera indefensió per part dels ciutadans.

Entenem els consellers del PS que la posició dels consellers de DA avui no és una posició fàcil. Fa tres mesos que es parla d'aquest projecte. Hem sentit a diferents ministres donant contestes en el si de les diferents rodes de premsa. Vam escoltar les respostes del ministre Torres i a hores d'ara, tres mesos després, ningú ha explicat com encaixa la definició o la declaració d'aquest Projecte d'Interès Nacional en l'actual marc legal i, per tant, hi ha motius més que suficients per pensar que aquesta actuació és arbitrària tant per part del comú com per part del Govern.

Entenc que vostès donen suport al Govern, són la majoria que els sosté, però també entenc i som conscients de què avui si fins ara aquestes actuacions requeien en el Comú de Canillo en aquest cas on el Govern la responsabilitat d'aquest debat els trasllada a vostès la responsabilitat.

Com deia al principi, vaig efectuar ja fa unes setmanes una demanda d'informació sobre tot el dossier de tramitació del Projecte d'Interès Nacional. Val a dir que em sembla que la tramitació, la informació tramesa, és una informació molt minsa, fins i tot podríem dir que per un projecte d'aquesta envergadura una informació que es podria catalogar quant al seu volum fins i tot de ridícula. Al nostre entendre, aquesta tramitació tampoc és legal perquè, com queda molt clar en la tramitació de la documentació que se'ns ha adjuntat, ENSISA sol·licita al Govern que li declari un Projecte d'Interès Nacional o que declari com a Projecte d'Interès Nacional el Projecte que ells han elaborat. Una informació molt semblant es recull en la carta adreçada per part del cònsol de Canillo a Govern.

Al nostre entendre, com deia anteriorment, el contingut d'aquestes cartes i aquesta tramitació és de

nou una altra il·legalitat d'aquesta tramitació i d'aquesta aprovació. Demano als consellers de DA si entenen que a partir d'ara queda oberta una finestreta als diferents comuns, als diferents particulars per elaborar projectes d'interès nacional i fer un tràmit per elaborar projectes i fer un tràmit per portar-los al Govern per tal de què aquest li doni, o no, la catalogació de Projecte d'Interès Nacional. O també els demano, ja que aquesta situació no existeix, si entenen que aquesta casuística s'aplica només i de forma exclusiva en aquest cas que avui ens concerneix.

Com deia, al nostre entendre la setmana passada, el Govern va ser incapaç d'explicar la justificació de la declaració de Projecte d'Interès Nacional: El ministre Torres va mirar de buscar alguns exemples que, al seu entendre, emparaven aquella decisió buscant algunes possibles semblances o similituds.

En primer lloc, volem dir i em sembla que s'aplica a tots els cassos, que en el cas de què hi hagués hagut alguna actuació contrària a la Llei, en cap cas es pot donar cobertura a cap altra actuació. Ministre Torres, si em permet, si algun dia vostè ha anat a més velocitat per la carretera i la Policia no l'ha aturat el dia que l'aturin no digui mai que va passar fa uns dies i que no l'havien aturat. Estic convençut que el ministre Cinca no accepta en cap cas com a explicació quan fica una sanció tributària que algú no hagi fet una declaració anterior i això el permet no complir la Llei a futur.

No tinc cap dubte que tots estem d'acord en què el principi de legalitat és sempre i a tot hora vigent i que cap exemple anterior pot servir per no complir-lo.

Ara bé, parlant en concret dels exemples que va posar el ministre Torres, com ara per exemple el projecte del *Cloud*. El projecte del *Cloud* és un projecte impulsat pel Govern, de fet és el ministre Alcobé el que fins no fa gaire el que estava al capdavant del projecte i l'estava definint, i a hores d'ara és vostè qui està definint aquest projecte.

També ens va parlar del Centre de Tecnificació d'Ordino. Al nostre entendre un perfecte exemple del que sí que és un Projecte d'Interès Nacional, el qual és un projecte redactat pel Govern, executat pel Govern i que està dins la llista dels equipaments que són susceptibles de ser projectes d'interès nacional.

No em vull referir massa a aquesta qüestió tot i que em sembla que en un dia com avui és bo reconèixer o recordar que aquesta iniciativa, la iniciativa privada, legítima però de caràcter privat de construir una plataforma i un aparcament al poble de Soldeu no és una iniciativa nova, és una iniciativa existent de fa molts anys, una iniciativa que segurament

governos anteriors ja van estudiar i que no van veure la possibilitat legal de tirar-la endavant. No em consta, o no ens consta, que des d'aquell moment fins ara la Llei s'hagi modificat.

Voldria parlar també d'una altra qüestió, una qüestió que em sembla que és important que és la cobertura del riu, una qüestió de la que hem parlat poc, n'hem parlat poc perquè la qüestió principal és tan grossa que segurament no ens ha donat temps de parlar d'altres qüestions que són prou importants tant per qüestions mediambientals d'una banda, com per l'altra pel tracte també arbitrari i discrecional que pot haver-hi en aquest cas.

Cal recordar que aquest Projecte d'Interès Nacional permet la cobertura del riu en un tram que no sé si farà exactament d'entre 130 i 140 metres.

Haurem de veure que ha de dir quan fem el seguiment si finalment aquesta plataforma tira endavant l'actual ministra de Medi Ambient, la ministra Calvo.

Per tant, i sense voler-me estendre més en aquest punt, un projecte existent des de fa anys en el qual no se li havia vist cabuda legal possible i que ara amb el pretext de la Copa del Món es va intentar colar amb colador. Es va intentar colar amb aquella vella tàctica, -que no és precisament emprada per persones precisament molt democràtiques- de fer creure que interessa a tothom una qüestió que en realitat només interessa a uns quants.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Però penso que no és bo que ens perdem massa amb detalls i amb qüestions que tot i ser importants poden ser col·laterals. El que hem de debatre avui i el que hem de conèixer del posicionament dels consellers, de tots els consellers, però particularment dels consellers demòcrates és si tenen la consideració que la Llei s'aplica per a tots, o si bé estan disposats a validar amb el seu vot un acte possiblement contrari on els interessos particulars passem per sobre de la Llei.

Ha quedat molt clar penso, o almenys aquesta és la meva intenció, amb lectura de la LGOTU i del Pla d'urbanisme de Canillo el que pot ser i el que no pot ser un Projecte d'Interès Nacional, per tant, la intervenció que pugui fer avui el Grup Demòcrata pensem que ha de donar resposta de manera clara si aquest projecte és un projecte que impulsa el Govern i que el Govern ha redactat, si és un projecte que

executa el Govern i si és un projecte que és dins de la llista d'equipaments que estan o que poden ser susceptibles com a Projecte d'Interès Nacional.

Altrament...

El Sr. síndic general:

Sr. López, hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Pere López:

Estic a l'últim paràgraf, Sr. síndic.

...altrament, si com fins ara, s'evita donar resposta a aquestes preguntes l'actuació dels consellers demòcrates seria tan arbitrària i contrària a l'interès nacional com hagi pogut estar l'actuació del Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La declaració d'interès nacional de la plataforma esquiable de Soldeu ha generat molta controvèrsia. En la preparació vaig voler veure quin ressò havia tingut la seva construcció i he trobat que la Vanguardia va fer una notícia molt positiva sobre aquesta infraestructura. Aquest rotatiu destacava l'alt nivell de les instal·lacions d'esquí i concretament feia esment que la seva construcció constituïa un pas important per consolidar Andorra com un referent de l'àmbit internacional en el sector de l'esquí, i en concret, en la posta ferma que s'ha fet per la competició d'èlit.

Considero que existeixen tres objectius importants en aquesta plataforma: reforçar el posicionament del nostre país com un destí d'esquí de primer nivell, també demostrar la capacitat organitzativa per acollir competicions d'alt nivell en les condicions adequades i, finalment crear un lligam entre l'esquí i els ciutadans d'Andorra fent-los partícips dels esdeveniments.

Al finalitzar els campionats d'esquí femení de la Copa del Món del 2012, de forma unànime, es va considerar un gran èxit d'organització i la pista va ser reconeguda tant pels tècnics com per les corredores com unes de les millors del circuit. No vull entrar en més de les millores que comporta la construcció d'aquesta infraestructura, però sí que destacar que la FIS a través d'una carta a la FAE va recomanar

certes millores: grades, espais pel públic, zona de frenada, espais per la premsa i televisió per poder esdevenir una pista d'alt nivell internacional.

Entenc que la seva construcció representa una millora no només per Soldeu sinó per tot el país.

Quant al tema de ser declarada d'interès nacional, entenc que una infraestructura que ha de tenir una afectació a nivell internacional podria estar catalogada d'aquesta forma. Alhora, tot i que defenso que caldria fer tots els esforços per salvar la marca GrandValira, la rectificació sobre la declaració d'interès nacional tampoc la salvaria. Potser el que reclamo, o millor dit, exigeixo al Govern és que faci un informe jurídic del compliment de la Llei sobre aquesta declaració per poder tenir la màxima informació i seguretat del compliment de la Llei en un tema tan important i que ha generat tanta controvèrsia.

Per aquest motiu, ara per ara, no donaré suport a la Moció.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La declaració com a Projecte d'Interès Nacional del projecte destinat a la construcció d'una plataforma esquiable al peu de pista "Avet" de l'estació Soldeu-El Tarter i d'un aparcament soterrat és un error, i és també, una il·legalitat. El projecte no encaixa en els supòsits establerts per aquesta declaració.

Una pista d'esquí és una instal·lació esportiva o recreativa però no és un centre destinat a l'ensenyament o a activitats culturals com les que preveu la Llei per aquesta mena de declaracions.

Hi ha també, un engany manifest en tota aquesta operació.

En la carta de data 17 de març del 2017 que el cònsol de Canillo va adreçar al cap de Govern instant que el projecte fos declarat d'interès nacional s'afirma que la FIS demana, -recomana-, ampliar l'àrea esquiable en una carta de l'any 2012. Si es llegeix la carta això no és ben bé així.

La mateixa tergiversació apareix en la carta de data 10 de març del 2017 que el director General d'ENSISA adreça al cap de Govern en la qual, -curiosa ingerència d'una societat privada-, fa també referència -i cito- a: "... la millora de la connexió entre les pistes i el poble..." i a la resolució d'una "...

necessitat històrica d'aparcament públic al poble de Soldeu."

Sembla com si el director general d'ENSISA hagués esdevingut cònsol de Canillo. Al capdavant tot apunta a una operació urbanística de grans proporcions.

Sigui com sigui la legislació vigent no permet la promoció privada de projectes d'interès nacional per la qual cosa votaré favorablement a la Moció.

El Govern hauria de tornar a revisar la qüestió perquè no pot subvertir la normativa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal té la paraula el conseller, Sr. Josep Majoral.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, avui ens trobem davant d'aquest Ple per debatre sobre la Moció per tal que s'insti al Govern a què revoqui la declaració com a Projecte d'Interès Nacional de la construcció d'una plataforma esquiable a peu de la pista de l'Avet a l'estació de Soldeu-El Tarter així com d'un aparcament soterrat.

Vagi per endavant, el Grup Parlamentari Liberal és conscient del que representa realitzar campionats del món d'esquí aquí, a casa nostra, així com campionats del món de BTT o de trial, i desitgem que així continuï sent.

Aquest grup és conscient també que Soldeu, en l'execució d'aquest projecte, rep una millora important quan a la comoditat dels ciutadans i dels visitants ja que realitza un nombre important de places d'aparcament. Doncs, també estem d'acord i volem que es millori el poble de Soldeu de la mateixa manera que volem que qualsevol altre nucli habitat mancat d'equipaments també es millori.

Som conscients que una obra d'aquesta envergadura millora l'accés a pistes de Soldeu, donant un millor servei als esquiadors. Efectivament Andorra té avui una gran imatge de marca coneguda a nivell europeu que és GrandValira i que aquesta és un motor econòmic pel país.

Estem d'acord en tot plegat, ara bé, el Grup Parlamentari Liberal tot i estar-hi d'acord, i fins i tot demanar al Govern que tots els punts citats anteriorment es realitzin, també exigeix al Govern que els processos i les formes emprats siguin adients i implacables.

El nostre parer, en el cas que ens ocupa, no ha estat així fet que ens porta aquí a debatre aquesta Moció.

En primer lloc, s'ha de significar que entenem i considerem que els equipaments i els serveis de caràcter esportiu s'han d'incloure entre els projectes d'interès nacional i, per aquest motiu el Grup Parlamentari Liberal a finals de l'any passat va formular la corresponent esmena al Projecte de Llei de modificació de la Llei d'ordenament del territori i urbanisme per tal que en l'article 61 s'inclouin els equipaments d'aquesta naturalesa que són també necessaris en aquest país i d'interès pel conjunt dels ciutadans.

És important tenir en compte que en la data en la que es va entrar l'esmena ni tan sols es parlava de la problemàtica plataforma.

Crec que tots els que estem aquí estarem d'acord en què l'esport forma part de l'estil de vida de la societat andorrana, especialment l'esquí, és la manifestació esportiva per excel·lència del nostre país i, fins i tot, com a cosa singular i que ens caracteritza s'ha inclòs entre les activitats a les escoles amb el convenciment de què la seva pràctica, la pràctica de l'esquí i la pràctica de l'esport en general, és un mitjà que permet formar i desenvolupar la personalitat de les persones sobretot dels infants i joves i inculcar-los valors.

Per aquest motiu creiem i defensem que els equipaments esportius han de ser entre els projectes d'interès nacional, però si hem demanat que s'inclouï és precisament perquè considerem que ara mateix, malauradament, no hi són.

A l'article 61 de la Llei general d'ordenament del territori i urbanisme hi ha uns supòsits taxats i en la redacció actualment vigent no hi ha els serveis de caràcter esportius, que seria la categoria en la que s'inquiriria la plataforma esquiable al peu de la pista de l'Avet a l'Estació de Soldeu i l'aparcament soterrat que presti les funcions logístiques, de forma que aquesta plataforma juntament amb l'aparcament al nostre entendre, en aquest moment no podien ser aprovats per part de Govern com a projecte d'interès nacional.

I no podem estar d'acord en què aquesta infraestructura ni la plataforma esquiable ni l'aparcament soterrat tenen un caràcter educatiu i cultural sinó que per més voltes que se li vulgui donar és una infraestructura eminentment esportiva.

Voldria recordar que el ministre Sr. Jordi Torres, va signar el passat 15 de juny que el Govern no havia redactat el projecte de construcció d'aquesta plataforma i de l'aparcament, tal com marca l'article 63 de la Llei general d'ordenament del territori i

urbanisme sinó que havia estat la societat ENSISA que havia fet els volumètrics del projecte.

Així doncs, tot i compartir l'esperit del projecte, ens veiem obligats a recolzar la Moció presentada pels consellers generals socialdemòcrates, del Grup Parlamentari Mixt i a votar-hi a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria pel Grup Demòcrata, la intervenció del Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Els membres del Grup Parlamentari Mixt, Partit Socialdemòcrata, presenten avui a aquesta Cambra una Moció en la qual es demana que s'insti al Govern a revocar la declaració d'interès nacional de la construcció d'una plataforma esquiable al peu de la pista Avet de l'Estació Soldeu - El Tarter, així com d'un aparcament soterrat que presti funcions logístiques quan es desenvolupen competicions d'esquí d'alt nivell internacional perquè, segons el seu parer, aquesta declaració no és conforme amb la legislació vigent.

Per justificar aquest posicionament, el primer que al·leguen, és que el projecte no ha estat redactat pel Govern i segons ells la LGOTU estableix clarament que: "els projectes d'interès nacional són redactats i aprovats pel Govern".

També diu que els treballs no són executats pel Govern i que també contradueix la LGOTU ja que aquesta estableix: "L'execució per part del Govern de les obres i els treballs relatius a projectes d'interès nacional i plans sectorials, un cop aprovats i publicats, no queda subjecta a llicència ni control de l'autoritat comunal". Cosa que per ells, els membres del PS, no deixa marge de dubte sobre el fet que només el Govern pot executar projectes d'interès nacional. Afegeixen també, aquest cop entre parèntesis que aquest fet per altra banda, els sembla del tot obvi.

Sobre aquest punt, s'ha de dir que: "si bé la legislació no reconeix la possibilitat que un projecte d'interès nacional pugui ésser portat a terme per la iniciativa privada, tampoc el prohibeix. Perquè allò que cal valorar de forma preeminent no és qui pretén portar a terme materialment la iniciativa, sinó si la iniciativa pretén veritablement assolir una finalitat pròpia d'un projecte d'interès nacional, i si el projecte representa per al país un avenç en qualsevol dels camps previstos a l'article 61 de la LGOTU.

Bé Srs. consellers, això que els acabo d'exposar, són literalment les paraules emprades per la Comissió Tècnica d'Urbanisme, en la resposta que emet envers un recurs formulat per particulars en contra d'aquesta mateixa declaració i en què els arguments emprats són en gran part els mateixos que usen els consellers del PS. Els recordo que la Comissió Tècnica d'Urbanisme és un òrgan que aplega representants de tots els comuns i del Govern.

Crec que ningú d'aquesta Cambra pot qüestionar el coneixement i competència d'aquesta comissió en temes d'urbanisme i per tant que la CTU qüestionari rebati els mateixos arguments que usen en aquesta moció els consellers socialdemòcrates en aquesta Moció és força significatiu.

En aquest cas, la consellera Sílvia Bonet demanava un informe jurídic que recolzés l'acció de Govern. Bé, existeix aquest informe de la CTU que és molt clar i que dona resposta a totes les al·legacions que s'han fet en contra d'aquest projecte i que recolza el bon fer del Govern en la temptació d'aquesta declaració.

A més, tenim exemples en què s'ha realitzat aquesta mateixa declaració d'interès nacional, i en què els projectes en qüestió no són ni redactats ni executats pel Govern, segons vostès, pels consellers socialdemòcrates, imperatiu legal. Com per exemple tenim les mini-centrals hidroelèctriques.

I perquè no sigui dit que aquests només són fets per governs de DA, tenim també el projecte "entre ponts", que correspon a l'antic museu de l'aigua i que actualment acull la sala d'exposicions "Art al Roc".

Projecte redactat i executat pel Comú d'Escaldes-Engordany i que va rebre la declaració de projecte d'interès nacional per part del Govern el febrer del 2010, Govern liderat pel Sr. Jaume Bartumeu i del qual el Sr. Pere López en formava part. O és que en aquest cas el Govern va actuar al marge de la llei?

Ens parlava el Sr. López de si s'havia instaurat una finestra dels comuns per tal de sol·licitar i poder demanar projectes d'interès nacional. Bé, no sé si s'ha creat aquesta finestra però en tot cas aquesta ja es va crear en el seu govern perquè va ser un comú el qual va sol·licitar la declaració d'aquest projecte i va ser concedida per Govern.

Li demanava si es feia una excepció en aquest cas? Veiem que no és una excepció, que ja en el passat i el seu mateix govern va fer aquesta declaració amb un projecte que no era ni executat ni redactat pel govern.

En la seva exposició de motius, els consellers socialdemòcrates qüestionen el caràcter educatiu i cultural del projecte.

És cert que és un projecte que té una vessant esportiva, la de la pràctica de l'esquí. Com també és cert que el Consell General va declarar el 1965 l'esquí com a esport d'interès nacional a Andorra.

Amb aquesta mateixa filosofia, totes les escoles d'ensenyament obligatori practiquen l'esquí com a activitat obligatòria, assumint totalment el Govern, el cost d'aquesta activitat. Per tant, l'esquí té una clara dimensió educativa i cultural al nostre país.

I es pot afirmar, a més, que la celebració d'esdeveniments esportius de primer nivell té una vessant esportiva, és clar, però també té una vessant cultural. L'esquí, com l'esport en general també és una manifestació cultural.

Tornem als precedents.

El Centre de Tecnificació d'Ordino va ser concebut com una infraestructura eminentment esportiva; per fer-hi estatges d'alt rendiment i acollir proves esportives. I va ser declarada projecte d'interès nacional. I, precisament, hem vist com aquest equipament, que es va concebre amb una finalitat esportiva, després ha estat utilitzat també amb finalitats educatives.

I això que els exposo no ho dic només jo, ho diu també la Comissió tècnica d'urbanisme en el citat informe que els he dit, a la qual vostès sembla que no volen escoltar.

Val a dir que en el debat generat que ens ha sorprès i en el qual es qüestiona si una infraestructura esportiva pot tenir aquesta consideració de projecte d'interès nacional en l'àmbit cultural o educatiu, veiem amb bons ulls que si es pot evitar que aquesta interpretació que sembla cegada, que fan alguns a través de l'esmena que va incloure el Grup Parlamentari Liberal a la modificació de la LGOTU que hi ha actualment a tràmit parlamentari, doncs des del nostre grup parlamentari, l'analitzarem i l'estudiarem per si és bo que això ajudi a eliminar aquests dubtes que puguin generar o les interpretacions, com dic cegades que es poden fer de cara al futur.

Finalment els consellers socialdemòcrates justifiquen també que la realització de les finals de la Copa del Món no requereixen la plataforma ni l'aparcament ja que aquests es poden celebrar perfectament en altres indrets del mateix domini esquiable.

Aquest punt, creiem que és una valoració que res té a veure amb la declaració del projecte d'interès nacional que s'està qüestionant en aquesta Moció. La decisió de si les proves s'han de fer en un lloc o un altre, correspon als promotors de la iniciativa i ells tenen els seus motius per decidir quina és la millor ubicació i les seves necessitats. El que toca

veure és si el projecte presentat reuneix o no els requisits necessaris per obtenir aquesta declaració, i en aquest cas com hem exposat fa uns moments, sí que es dóna.

Sres. i Srs. consellers, el Grup Parlamentari Demòcrata considera que el Govern ha actuat d'acord amb el que estableix la Llei a l'hora de declarar aquest projecte d'interès nacional, i a més a més com va exposar el ministre fa tot just una setmana no podia no fer-ho.

Aquesta decisió ve totalment reforçada per l'informe fet per la Comissió Tècnica d'Urbanisme, -recordem que la CTU és l'òrgan competent per emetre informes sobre disputes o recursos interposats sobre les decisions administratives del Govern en matèria urbanística.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari no donarà suport a la Moció presentada pels consellers del Partit Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sra. Sílvia Bonet...

Perdó, Sr. Pere López en primer lloc.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, una vegada més un membre de Demòcrates per Andorra, sigui del Govern o sigui en aquest cas del Consell General doncs segueix sense explicar les motivacions de per què aquest projecte d'interès nacional, encabeix dins de la legislació i sempre estem buscant alguns exemples, sovint desafortunats. Em referia abans al The Cloud, al Centre de Tecnificació d'Ordino, on queda molt clar el seu component educatiu i cultural i queda molt clar particularment que és un projecte que va impulsar el Govern, que es va fer des del Govern i que el Govern va executar.

Avui amb un nou exercici d'exemples poc afortunats anem a Escaldes on un equipament de caràcter marcadament cultural, sense participació de privats, doncs també és objecte d'una recerca, d'un exemple que no hi té cabuda.

Els consellers liberals parlaven ara d'una modificació que ells proposen dins la tramitació de la Llei d'urbanisme en relació a què els equipaments esportius puguin tenir cabuda i que, per tant, a hores d'ara no hi tenen cabuda. Al nostre entendre aquesta instal·lació és molt més que un equipament

esportiu perquè l'aparcament no té cabuda de cap de les maneres dins de la legislació ni tan sols amb aquesta possible esmena.

Unes altres modificacions que hi ha a tràmit parlamentari, i s'esmenta en el Projecte de Llei, és donar la possibilitat de què projectes de caràcter privat puguin ser objecte d'un Projecte d'Interès Nacional i particularment aquests dies s'està parlant molt de la qüestió de les competències, projectes de caràcter energètic o d'altres però queda molt clar que projectes que tinguin una naturalesa de caràcter privat en cap moment a hores d'ara amb l'actual legislació poden ser objecte de declaració de Projecte d'Interès Nacional. No hi ha marge a dubte. És a dir, no sé si hem parlat aquí del Centre de Tecnificació d'Ordino, del Cloud, del CIAM o hem de parlar d'aquest projecte i veure quin article... Jo crec que ja hem donat prou voltes, jo crec que és el moment de ser clars i no deixar de... -miro de ser suau!- d'enganyar als ciutadans buscant explicacions que no són certes. És a dir, en quin article de la LGOTU, en quin article de les ordinacions del Comú de Canillo es permet que un projecte de caràcter privat, -i no faig cap connotació pejorativa al caràcter privat-, però sí de caràcter privat que és un aparcament i una pista esquiable amb els que es cobreix el riu amb 140 metres hi tingui cabuda legal! És que vostès han de contestar això! Ni el Govern pot persistir amb aquesta sensació d'impunitat que pot prendre qualsevol acte sense haver-ho de justificar i sense haver-ho d'explicar, ni al nostre entendre vostès li poden donar un suport incondicional sense explicar també als ciutadans com es sustenta legalment dins de l'actual legislació aquest Projecte.

El Sr. Ballestà ens ha fet referències a l'informe aquest de la CT1 del qual no sé com vostè el té. Estem parlant d'un recurs privat que ha efectuat una persona, la CT1 és un òrgan de Govern que imagino que ha donat contesta a aquest privat sobre aquest recurs, per tant, disculpi, no li puc comentar aquest informe perquè jo no l'he vist; fins i tot podria arribar a qüestionar que vostè el pugui tenir i, per tant, em sembla que no és objecte del debat del que puguem estar parlant avui. Vostès han de contestar avui clarament perquè sinó serà un frau per totes les persones que ens estan escoltant.

A quin article de la Llei hi té cabuda un projecte que té un caràcter privat que consisteix en una sèrie d'equipaments que no estan recollits, a data d'avui en la Llei d'ordenament del territori? Altrament quedarà molt clar que la seva decisió es fonamenta, o no es fonamenta, no s'explica i no s'ha explicat en cap moment i, per tant, no quedarà una altra sensació de què han fet una actuació arbitrària i que a més es té una sensació d'impunitat i que no han de

donar explicacions davant de l'opinió pública de per què han pres aquesta actuació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sra. Sílvia Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Parlant de l'informe de la CT1 pel que sé són informes tècnics. Joestic demanant un informe jurídic. El que hi ha és un problema d'interpretació de la Llei i el que reclamo és un informe jurídic que aclareixi de forma clara si realment hi ha compliment, o no, de la Llei. Només demano això. Per això he votat en contra de la Moció perquè necessito aquest informe jurídic que em digui si realment hi ha compliment, o no, de la Llei per poder-me posicionar de manera clara i ferma sobre aquest afer que ha generat aquesta controvèrsia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, em voldria centrar.

A veure, avui no es debat l'oportunitat d'aquest projecte o de si estem d'acord, o no estem d'acord amb el propi projecte de la plataforma. Es debat el compliment de la Llei per part de l'Executiu i, al meu entendre clarament, l'Executiu no està complint la legislació vigent. Govern, una vegada més, vol fer passar el clau per la cabota!

El Sr. Ballestà buscava justificants a entendre a aquests informes. Els exemples, ha pujat en el passat en els exemples doncs, del museu, un museu al que va fer referència el Govern Bartumeu. Bé, s'encabeix en el sentit dels articles de la LGOTU, en el sentit cultural i també és una finalitat o promogut des del Govern. El Centre de Tecnificació d'Ordino era en terrenys públics, amb una finalitat pública, promogut pel Govern i les mini centrals formen part, o els salts d'aigua formen part d'una xarxa d'infraestructures energètiques promogudes pel Govern però potser gestionades per privats, però la iniciativa és del Govern.

En tot cas, els articles de l'actual Llei de l'ordenament del territori, i dic bé: "l'actual Llei de l'ordenament del territori" que és vigent, deixa clar no solament l'article 61 al que feia referència el Sr. López abans, sinó als articles 61, 63, 65 i 66 sempre deixen ben clar que aquests projectes d'interès nacional són promoguts pel Govern i únicament pel Govern i amb una finalitat d'ús públic. En aquest sentit o, en el tema que debatem avui, no és el cas i per tant clarament aquí s'està, el Govern al respecte, la legalitat vigent. Què ho hagués pogut fer d'una altra forma? Segurament. Però, jo del que em queixo és de què el Govern s'ha precipitat una vegada més per qüestions político-electoral; tenia l'eina al seu abast ja que va tramitar la modificació de la Llei d'ordenament del territori, amb la qual justament... - i el Sr. Majoral hi feia referència abans- amb la qual es podia haver encabir aquest projecte. Bé, aquesta Llei doncs de moment està parada però potser s'hagués pogut accelerar o esperat com a mínim a què es pogués fer aquesta modificació de la Llei. Però, sense fer aquesta modificació entenc que també hi havia altres formes de procedir per part, en aquest cas, del Comú de Canillo fent una modificació del Pla d'urbanisme, promovent en base a l'article 115 fent referència als plans especials i en base a l'interès públic, fer un pla especial amb concertació doncs, que hagués pogut encabir aquest projecte i millorar doncs, el poble de Soldeu en aquest sentit i fins i tot tenir en compte una possible desviació de la carretera general -això és una qüestió que va molt més enllà...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

...però, els mecanismes jo crec que hi eren, sinó s'havien de buscar i el que no es pot fer és una vegada més tirar pel dret com ha fet Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Josep Majoral.

El Sr. Josep Majoral:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Ballestà, em queda molt clar de què té la idea fixada quant al tema estrictament jurídic; vostè té la seva posició i nosaltres ja li he apuntat la nostra... li

he manifestat en el meu primer discurs i, si em permet li voldria baixar el discurs potser amb una mica més de sentit comú, que moltes vegades és el que ens falta a tots plegats, i si em permet li faré una sèrie de preguntes.

No creu vostè que podria fer-se aquest Projecte d'alguna altra manera? No veu aquí també una manca de previsió monumental, aquí també, en referència als equipaments? Concretament em refereixo a la manca d'aparcament històric que semblaria ser que hi ha, i això potser es podia haver pal·liat en el propi POUP de la Parròquia de Canillo? No creu vostè que cal amb projectes d'aquesta índole donar-li la màxima seguretat? No creu que aquesta seguretat, entre altres, passava per una modificació de la LGOTU introduint-hi l'ús esportiu previ a la declaració?

Com en tots els temes públics cal transparència, previsió i seguretat. En el procés i format emprat nosaltres el trobem a faltar.

Referent a l'esmena que vostè ha dit, ves a saber quan analitzaríem, o analitzaríeu tots plegats per una banda, doncs, celebrar-ho perquè en un futur no ens tornem a trobar debatent una vegada més una moció d'aquestes característiques, però deixi'm que li digui que anem tard, que això calia haver-ho fet abans... abans, específicament abans d'entrar i d'aprovar aquesta moció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ballestà teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré anar donant resposta.

Sr. López, li hem explicat, el que passa és que quan nosaltres donem les nostres motivacions i les nostres explicacions, com que a vostè no li convencen, la seva resposta és que nosaltres no contestem, però nosaltres sí que donem resposta.

Vostè ha plantejat una moció amb uns termes donant unes justificacions i nosaltres el que hem fet aquí és donar, és per quins motius creiem que les seves motivacions no són correctes i, per tant, no podem donar suport a aquesta moció que vostè ha presentat.

Ens diu que si enganyem als ciutadans... Bé, nosaltres segur que no enganyem als ciutadans! El que sí que percebo és una certa incoherència en vostès, en què quan vostès estan al Govern fan una

interpretació de la Llei d'una manera en la qual projectes impulsats pel comú sí que tenen cabuda, però ara no, o projectes esportius tenen cabuda dins de l'àmbit educatiu i cultural però quan estan a l'oposició això no passa... Bé, potser seran vostès els que tenen d'explicar aquesta incoherència i perquè ara volen fer un cavall de batalla amb aquestes coses. Li he explicat que els informes tècnics donen suport a les decisions preses pel Govern, i si no és així, no es preocupi perquè si hi ha algú que considera que aquesta no s'ha ajustat tenen la via administrativa per recórrer i per plantejar això, i la Justícia també determinarà si això es compleix, o no. Però, com a mínim Govern ha complert amb tot allò que li estipula la llei i així ha estat reconegut.

Sra. Sílvia Bonet, parlava de l'informe jurídic... Bé, jo el que sí que li puc dir és que dins de la Comissió Tècnica d'Urbanisme el secretari de la comissió ha de ser un jurista i, a més, especialitzat en temes d'urbanisme. Per tant, entenc que aquesta vessant d'anàlisi jurista de quan analitzen qualsevol tema dins de la comissió també queda coberta. Jo no sé, si és necessari una anàlisi posterior més aprofundida aquest cas, bé, si vol fer la sol·licitud a Govern i la vol facilitar per a nosaltres l'informe aquest ja dona aquesta cobertura jurídica.

Sr. Víctor, em diu... Bé, es torna a referir de què no compleixen, de què la iniciativa privada no pot anar... Deixi'm que li llegeixi perquè potser també la Llei no és tan clara i taxativa com vostè diu. L'article 66.1 diu: "*L'execució per part del Govern de les obres i els treballs relatius a projectes d'interès nacional i plans sectorials, un cop aprovats i publicats, no queda subjecte a llicència ni control de l'autoritat comunal*". I al punt 2 diu: "*Sempre que l'execució d'obres relatives a projectes d'interès nacional definits a l'article 61, la inversió del Govern superi el 50% del cost de les obres després de l'aprovació del projecte definitiu i abans de l'inici d'obres, cal que s'hagi formalitzat la cessió del terreny a favor del Govern*". Llegint aquest article un pot pensar que dona la cabuda que hi hagi projectes d'interès nacional en els quals el Govern té un percentatge inferior. Ja no dic al 100%, parla de superior o inferior al 50% i, per tant, també podria ser que el Govern no tingués cap percentatge, l'únic que li afectaria és en el tema de la formalització de la cessió del terreny a part de Govern.

Per tant, tampoc no vulgueu ser tan taxatius amb l'aplicació de la Llei. Jo crec que hi ha informes tècnics que donen i avalen la decisió de Govern en aquest sentit.

I el Sr. Majoral... Estic d'acord en què tots hauríem d'aplicar el sentit comú. Em demana que si he volgut centrar el meu debat en l'àmbit legal. Bé doncs, en l'àmbit en què s'ha situat aquesta moció, s'ha situat

dins l'àmbit de la declaració formalitzada pel Govern, i entrava dins de la legalitat, per tant, la resposta que calia donar era cenyir-nos a aquest àmbit.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López en primer lloc.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Ballestà i Srs. de DA i Srs. de Govern, no ens han donat cap explicació... no ens van donar cap explicació la setmana passada i no ens han donat cap explicació avui. Si per explicació s'entén, ja es va fer el CIAM, ja es va fer el Cloud, el Centre de Tecnificació d'Ordino... No sé, jo potser ho veig diferent. A mi em sembla que això no és una explicació. Una explicació és que: "A l'article 61 o l'article 62 a l'apartat d... doncs, permet això, en aquests casos...". Segueixo sense veure en quin article la participació de privats en un Projecte d'Interès Nacional és possible, i aquí no cal que busqui exemples de cap tipus dels que valen i dels que no valen perquè no en trobarà cap perquè la pròpia modificació de la LGOTU avui en dia reconeix en la memòria del tràmit parlamentari que els privats no poden participar en projectes d'interès nacional i, per tant, vostès s'estan saltant la Llei amb impunitat, amb arbitrarietat i sense donar explicacions públiques en seu parlamentària que és on correspon i això afecta tant al Govern, -que avui no pot parlar però que va poder parlar la setmana passada-, com als consellers del grup que li dóna suport.

Vostè ha fet una lectura de l'article 66 que, em permeto dir-li, demostra una mica del seu desconeixement sobre aquesta matèria. És a dir, aquesta execució del Govern d'obres al 50% no va en la línia que vostè apunta sinó que el Govern de vegades ha executat projectes o ha fet projectes d'interès nacional i no ha executat les obres, perquè un Projecte d'Interès Nacional pot ser objecte d'una concessió, potser... i de vegades hi ha una empresa constructora que és la que realitza. Però, en aquest article quant a l'obtenció de terrenys, va a particular. Hi ha projectes d'interès nacional com per exemple el de CTRASA en el seu moment, quan és un Projecte d'Interès Nacional tot i que el Govern no participava en més d'un 50%, no recordo la taxa inicial del Govern però era molt baixa, hi havia FEDA i hi havia privats, però és un projecte impulsat

pel Govern, redactat pel Govern tret a concurs públic en una concessió i, per tant, va haver-hi una construcció privada.

Per tant, la disposició del terreny al 50% és una prerrogativa quant a la participació del Govern en aquestes obres és més elevada però això no vol dir que el Govern pugui participar amb percentatges inferiors.

Coincideixo amb algunes de les coses que deia el conseller Naudi quant a l'oportunitat del Projecte a la qual nosaltres no ens hi hem referit. Em sembla que entrar a valorar si és un bon o un mal projecte no correspon quan és un projecte que no s'encabeix legalment. Nosaltres som favorables, no cal dir-ho, que els problemes d'aparcament que pugui tenir el poble de Soldeu o l'accés a les estacions d'esquí, es millorin. Ara, em sembla que aquesta és una prerrogativa del Comú de Canillo, és a dir, els problemes d'aparcament a Soldeu són una competència del Comú de Canillo, els problemes d'aparcament a Santa Coloma són una competència del Comú d'Andorra la Vella; el que no entenem és què fa el Govern participant a donar una solució o fent-se seva una problemàtica que no li correspon.

Per tant, la gestió de les estacions d'esquí és una competència comunal. Queda clar que la gestió del territori és una competència comunal. Els comuns, tots els comuns, tenen mecanismes d'ordenació més que suficients, plans parcials, plans especials per obtenir terrenys, per fer equipaments, per construir aparcaments o per donar solució a les dificultats que puguin tenir els seus ciutadans i per millorar les infraestructures existents als pobles de la seva parròquia. El que no entenem de cap manera és què fa el Govern participant dins d'un projecte que és clarament d'una competència comunal com és l'ordenació d'un poble, o com és la millora en l'accés a una estació d'esquí que és indiscutible que és una competència comunal!

I després ja el tema de la cobertura del riu. Aquí és segurament on hi ha la diferència en ser Projecte d'Interès Nacional o no ser Projecte d'Interès Nacional. Segur que amb planificació, amb temps i amb els instruments d'ordenació suficients es pot trobar una cessió de terrenys o es pot arribar a un conveni amb particulars perquè el poble de Soldeu tingui unes millors condicions d'aparcament en el qual tots hi són favorables. El que veig més difícil és que dins de l'ordenació que pugui fer en aquest cas el Comú de Canillo, es pugui obtenir una autorització per cobrir el riu amb 130 o 140 metres, perquè no sóc cap expert amb plànols i tot i que els tinc en la documentació que em va aportar el Sr. Torres no li sé dir.

Per tant, aquesta és una prerrogativa normalment arbitrària, que s'ha concedit en aquest cas pel fet de donar-li aquest segell de Projecte d'Interès Nacional amb una qüestió que s'hagués hagut de resoldre i que s'hagués hagut de gestionar amb els mecanismes d'ordenació que cada comú disposa en el si de la seva parròquia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, per contestar al Sr. Ballestà quan feia referència fa una estona a l'article 66, a la repartició del 50%, jo crec que no és d'aplicació. En tot cas, si mira l'article 63 de la LGOTU aquest deixa clarament, diu clarament, que els projectes d'interès nacional són promoguts, projectats i redactats pel Govern, cosa que, que jo sàpiga en aquest cas que ens ateny, no és així.

Per altra banda, doncs, amb l'afany de justificar la tàctica, que és la mateixa que va emprar el ministre l'altre dia, una vegada han pres una decisió precipitada que no respecta al meu entendre la Llei, doncs, després pretenen justificar a posteriori van a buscar raonaments i amb aquest afany de defensa vostès utilitzen, al vostre entendre, perquè hi ha hagut un precedent que no complia en el seu moment, doncs "com que ja hi ha precedents fem-ho malament!"... Bé, jo crec que aquesta no és la qüestió. Hi ha una legalitat i s'ha de complir i perquè quedi clara la referència aquesta del passat una vegada més del Centre de Tecnificació d'Ordino en el moment que jo formava part d'aquest Govern, doncs, no és res comparable... No és gens comparable perquè aquell terreny era un terreny de propietat pública amb el qual es va annexar per cessió més espai públic i amb un interès de finalitat pública promogut pel Govern i, a més a més dóna la circumstància que era per utilització, entre altres, per l'Escola de Formació Esportiva (EFPEM) i, per tant doncs, amb vocació clarament cultural i educacional; en tot cas, una cosa no és comparable amb l'altra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Pere López, que diu que tant el Govern que es salta la Llei i el grup parlamentari que li dóna suport, per tant, també li està validant el saltar-se la Llei... Bé, jo segurament no sóc cap expert en tema d'urbanisme ni pretenc ser-ho. Però en aquest criteri em fio abans del criteri de la CT1 que fins i tot del meu, o fins i tot del seu, segurament tenir la seva capacitat que té per reflexionar sobre la Llei. A més, els òrgans que són capacitats per decidir si algú es salta la Llei, o no, són els òrgans jurisdiccionals i, per tant aquesta via està totalment oberta, i per tant si algú creu que no s'ha complert la Llei i s'han vist vulnerats els seus drets poden utilitzar aquesta via i hi haurà un pronunciament.

Després, a aquest Projecte de llei nosaltres el que li podem donar prerrogativa o se li pot donar prerrogativa al Comú de Canillo... Bé, no, el que es fa és respondre a una sol·licitud que ha fet el Comú de Canillo igual que va fer el seu Govern quan el Comú d'Escaldes-Engordany va fer la sol·licitud per declarar el Projecte "Entre Ponts" Projecte d'Interès Nacional, per tant, no és un tema ni de prerrogatives ni de favoritismes.

Diu que no li donem resposta... El que nosaltres venim és a justificar o a qüestionar els arguments que vostè pensa que considera que no són legals. La motivació per la qual aquest Projecte ha estat declarat d'interès nacional està recollida en l'informe que va realitzar el Govern, que va entregar i que se li va facilitar, i segur que vostè el té i vostè l'ha tingut, però com bé dic potser que aquesta informació o el contingut d'aquest informe a vostè no li agradi, no vol dir que això no se li doni resposta o no es contesta, és la interpretació que fa vostè.

I al Sr. Víctor... No és un afany de justificar ni és un afany de res, és un afany de complir la Llei, i en aquest sentit també vostè estava en aquell govern. Quan un projecte impulsat des d'un comú es va presentar al Govern i el Govern el va aprovar. Si és tan categòrica la Llei com vostè diu doncs, no es podia haver fet, i vostès ho van fer. Per tant, entenc... I jo com que sé que vostès respecten la Llei doncs, ho van fer d'acord amb això.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, obriríem un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí Sr. síndic.

12 vots a favor, 16 vots en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs a la vista del resultat, declaro refusada la Moció.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.42h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877